Ve středu 28. června 1944.

Správn… KLU…

…T. SK.
Zemské museum,
Praha II,
Václavské nám. 1700.

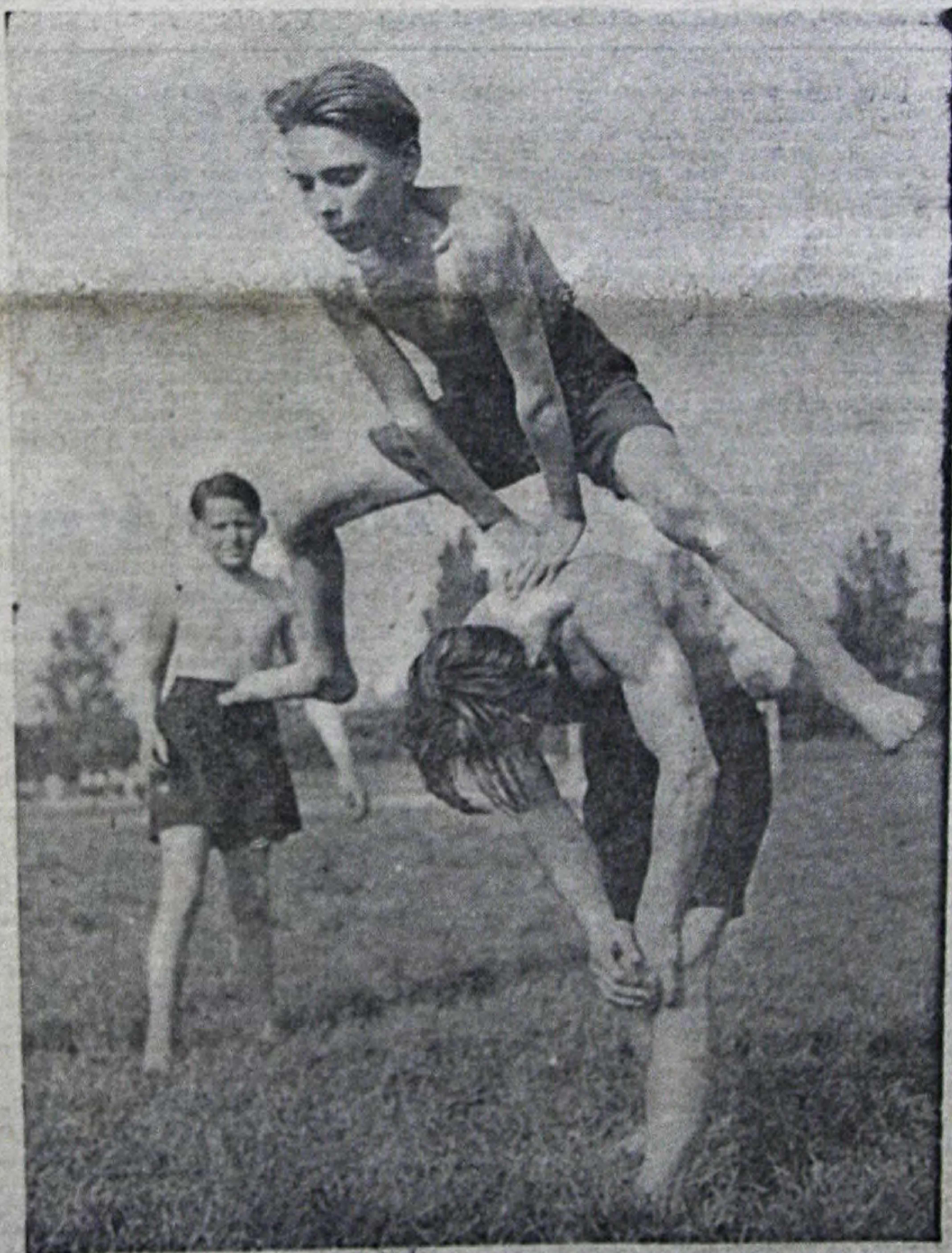
Časopis radostného mládí | Číslo 13 • Ročník II.

Čím se řídí správný kluk

SATERO, KTERÉ SI ZAPAMATUJTE

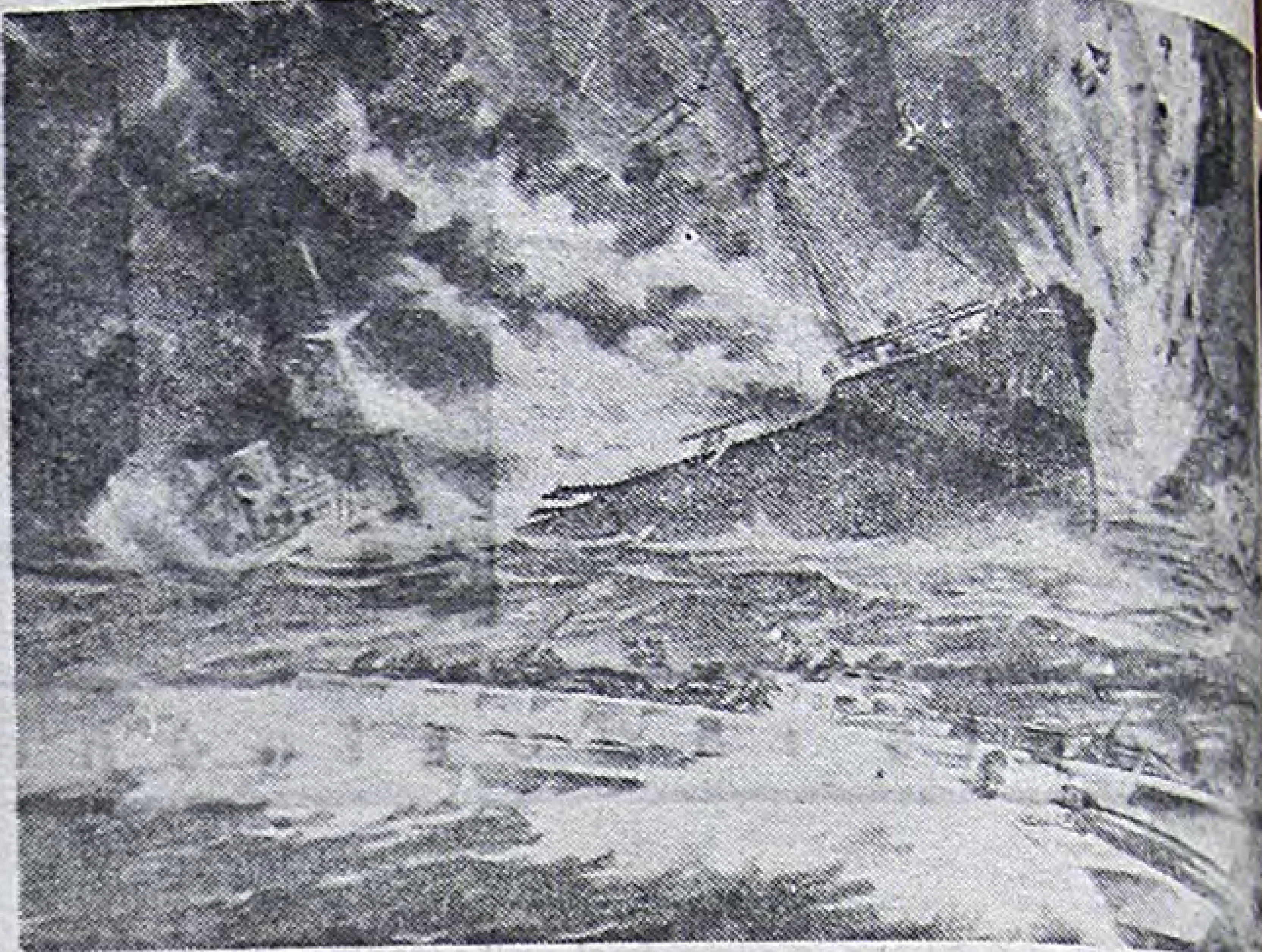
1. Mám rád své rodiče a vedoucí.
2. Jsem poslušný; rád se podřídím zkušenějšímu.
3. Mluvím vždy pravdu. Vím, že lhář nemůže být nikdy dobrým kamarádem.
4. Kamaráda nikdy nezradím a neopustím ani v největší nouzi.
5. Mám rád všechno krásné; jsem nepřítelem každého, kdo krásu ničí a kdo se jí vysmívá.
6. Moje první povinnost je být zdravý a tělesně zdatný; nikdy svévolně nevynechám žádnou hodinku čestné služby mládeže
7. Chci dodávat jiným chuť k práci a k životu; jsem proto vždy v dobré náladě.
8. Chci být prospěšný; pomohu každému dobrému člověku, bude-li pomoci potřebovat.
9. Vím, že všichni Češi mají pracovat pro jediný cíl, který určí odpovědní vedoucí českého národa.
10. Jsem správný český chlapec: rázný, odvážný, čestný a věrný svým vedoucím.

Snímek: O. Liska, Hradec Králové.

ZÁPAS O EVROPU ZAČAL

Americká »létající pevnost«, zasažená německým protiletadlovým dělostřelectvem, padá. • Boj s anglickými invasními silami na moři. • Snímky Transocea

Pozornost a oči celého světa jsou nyní soustředěny na poměrně malý pruh země v severní Francii, v Normandii, která se ode dne 6. června tohoto roku stala dějištěm válečného dění, jehož výsledek bude míti rozhodující vliv na obrovské to zápolení národů, nemající vůbec obdoby v lidských dějinách. Dne 6. června započal útok Anglo-Američanů na Evropu, který ji má ohrozit — byla zahájena dlouho očekávaná invase.

Co je to invase? Invase je převoz branných sil a bojových oddílů pomocí válečného námořnictva přes moře na nepřátelskou pevninu. Invase — též vylodění, je kombinovaná operace, to jest takové válečné jednání, které pomocí válečného námořnictva a posléze i letectva (parašutisté, padákoví myslivci a letecká pěchota) je přenášeno přes moře na pevninu a tam se mění v pozemské operace, směřující k dobytí území, drženého protivníkem. — Tak by asi zněla odpověď na otázku, co to invase vlastně je.

Chceme si však povědět něco o historii invase, se zvláštním zřetelem k prostoru dnešních invasních bojů, od samotného počátku až do dnešních dnů.

INVASE PŘED 2000 LETY.

Uváděti všechny příklady z dlouhé lidské historie není prostě možné. Nemůžeme však vynechati ony tři invase perských králů Daria a Xerxese, kteří postupně pronikli přes Hellespont do Řecka, ale oba tyto pokusy východu o útok na západ se skončily totální porážkou perského loďstva u Salaminy roku 480 před Kr. I punské války mezi Římem a africkým Karthagem jsou jediným řetězem příkladů četných invasí a vylodění, avšak výhradně se strany Říma, neboť Karthaginci neměli dostatek silného loďstva, aby se mohli pustiti v boj s římským, takže slavný jejich vojevůdce Hannibal se musel pustiti dlouhou a namáhavou cestou přes Alpy, aby se pokusil citelně zasáhnouti Římany na jejich vlastní půdě. Avšak Římané díky svému mocnému loďstvu se vylodili na africké půdě a po 118 letech nejtvrdších bojů se skončily tyto války úplným zničením a rozmetáním Karthaga.

OPRAVDOVÁ INVASE.

První vylodění v kanálu La Manche provedl teprve normandský vévoda Vilém Dobyvatel dne 27. září 1066. Jeho podnik můžeme již nazvati opravdovou invasí. Také v tomto případě šlo o malou, ale znamenitě vyzbrojenou armádu 12.000 mužů, k jejíž přepravě bylo zapotřebí 696 lodí. Ale toto vylodění by se bylo sotva podařilo, kdyby se anglosaská flotila při čekání na nepřítele nebyla rozptýlila a kdyby jí v novém vyplutí nebyl zabránil silný vítr.

V novější době nebyly vyloďovací pokusy v důsledku stále dokonalejších a účinnějších obranných prostředků ulehčeny, ale spíše ztíženy. Napoleon Bonaparte byl by měl co možná nejpříznivější možnosti pro invasi do Anglie, kdyby nebyl jeho admirál Villeneuve zmeškal pravý okamžik, když odvrátili anglického admirála Nelsona od svých stop. Tehdy měl Napoleon připravenu obrovskou armádu 150.000 mužů v Boulogne v úžině Calaiské. Rozhodně se však stal takový pokus v důsledku porážky francouzsko-španělského loďstva u Trafalgaru admirálem Nelsonem beznadějným. Invase anglo-francouzsko-tureckého vojska v roce 1854 na poloostrově Krymu s cílem dobýti Sevastopolu se podařila jen proto, že se Rusové vzdali jakéhokoliv ofensivního vedení války na moři. — Úspěch svých kombinovaných operací mohli zaznamenati Japonci v letech 1904—1905 za rusko-japonské války. Tehdy se vylodily japonské svazy v prostoru pevnosti Port Arthuru s cílem, zmocniti se tohoto klíčového postavení a přivtělit Mandžusko do své zájmové sféry. V prvé světové válce znamenal r. 1915 katastrofu anglo-francouzského loďstva při pokusu o dobytí Dardanel a o krvavě skončivší nepodařené vylodění na poloostrově Galipolli.

V současné válce, nehledě na úspěšné vyloďovací operace Japonců na Dálném Východě, provedla německá branná moc invasi do Norska, která byla přímo vzornou ukázkou tohoto druhu kombinovaných operací. Dne 8. dubna 1940 byla zahájena tato mohutná akce německých námořních a pozemních bojových sil, jež skončila ... prostým úspěchem a obsazením celého norsk... území a tím bylo zajištěno i severní pobřeží ...ropského kontinentu.

NĚMECKÁ ODPLATA.

Deset dnů po zahájení nynější invase pou... říšská branná moc proti Anglii nového vynále..., který je pro celý svět hotovou sensací. Od ... června je zasypávána jižní Anglie a oblast ... Londýna proudem nových výbušných těles, ... v řadách nepřátel působí úplnou paniku. Všech... nepřítelova obranná opatření zůstala marná. ...mečtí vojáci na francouzském pobřeží neust... slyšeli hvízdání létajících výbušných těles, ... které našli hned případnou přezdívku »peke... psi«. Angličané si nejsou jisti, o jakou zbr... jde. Jednou mluví o létajících granátech, jin... o letadlech bez pilota, nazývaných letadlo-robo... nebo o pumách. Němečtí letci, kteří zjišťov... účinek nové zbraně, hlásí, že účinek nelze s ... vějším bombardováním Londýna a anglický... měst, důležitých pro vedení války, ani srovna... — tak je strašný. Anglii se tak také dostává ... sloužené odplaty za barbarské bombardov... evropských měst a za ničení kulturních památ... Němci tak znovu dokázali, že mají proti nepř... telům převahu ve všech směrech a tedy i ... poli techniky.

Zůstal stát na mině a obětoval se

(PK) Voják, o kterém zde bude vyprávěno, je 19letý pionýr. Narodil se jako syn sládka ve W... pachu u Querfurtu, vyučil se švýcarskému řemeslu a přišel před roční lhůtou k družině.

V BLÍZKOSTI NĚMÉHO NEBEZPEČÍ.

Když se šlo dopředu, šel první proti nepříteli beze strachu o život a vždy opatřen dobrou dávkou humoru. Svobodník Karl Schuputz — to byl konečně jen pojem. Jednoho jasného slunečného dne ráno stojí se svým vojem na minovém poli. Jde o to, odjistit tuto smrtonosnou zbraň, která leží v předpolí nové posice. Taková S-mina není žádný květináč a její rozžehadlo není stéblo slámy. Stačí jen malý tlak, aby se mohla nálož vyjmout. Mina však nevybuchne v zemi. Vyskočí 1.50 m vysoko a až potom dalším pohybem exploduje. Bezpočetné množství smrtonosných kulek vyleje se shora dolů na všechno, co se nalézá v okruhu 100—150 m. Jen dva metry nebo ještě méně zůstanou nezasaženy t. j. mrtvý úsek vedle stanoviště miny.

„Když některá vyskočí," řekl právě Schuputz, „nikdy již neuteču." Kamarádi se smějí. „Kdy teď některá vyskočí..." Nemyslí na to. Jeden mluví o dovolené, jen několik slov. Propadají se do ticha jako kameny...

ČTYŘI A PŮL VTEŘINY...

Tu pojednou křičí zezadu: „Pozor, mina!" „Pozor, mina!" Volá se: „Skrč se!" Ale už přece vůbec nic nepomůže. V rychlém spádu následují myšlenky a činy. Se strany vidí stínovou postavu svého kamaráda. Co se teď stane?

Svobodník Schuputz stojí však v zenitu svého života. Když právě vyňal zajištění, začal se náhle valit nahoru kouř: zápalná látka hoří!

Bože, jsou ještě 4 a půl vteřiny do kon... Udělám se co nejplošším, potom budu ... chráněn, potom mne smrtonosné částečky ... letí, zasáhne mne třeba jen kousek plechu ... potom... potom zasáhne však osud kam... řády. Každého to polapí, celý voj padne ... bude ztracen. To se nesmí stát. Přemýšlí ... čí se a už jedná! Zůstane teď stát — ... pevně jak nejvíc může, potom zatlačí ... do země, mina nevyletí, vybuchne v ... Jen on bude ztracen! Ve čtyřech vteřinách...

„RÁD JSEM TO UDĚLAL."

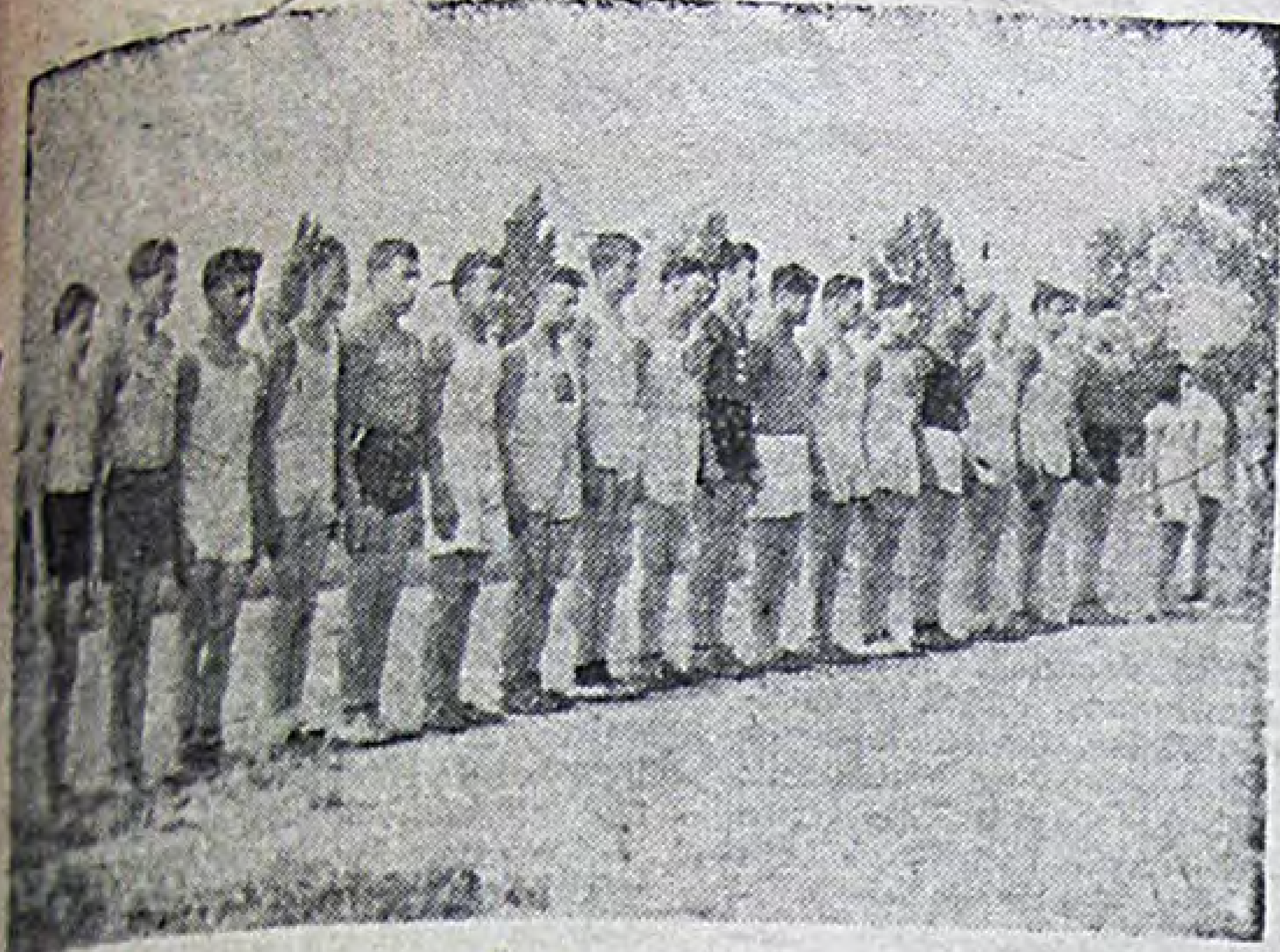
Ve čtyřech vteřinách se to rozhodne. Svo...bodník stojí pevně na své šíji, zatím co ost...ní kamarádi okolo tisknou svá těla k zem... Jeho oči září. Mají pevný cíl. Potom se zvd...ne ohromná síla a porazí ho. Teď pionýr... chápou o co jde

„Přiblížil jsem se tam," tak jeden vyprá... „a viděl jsem, jak stál Schuputz na mině. ... Teprve, když mina detonovala, padl na zem..."

Pospíchají k tomu, který se obětoval a ... nášejí ho z nebezpečného území. V zemi ... roztrhnuvší mina mu odtrhla levou nohu. ... Předají ho umění lékaře. Když po prvé ... vřel oči, stál před ním generál a podával ... ruku.

„Děkuji ti, můj chlapče," řekl. „To ... nikdo nezapomene!" Ale on mlčí. Pohled svo...bodníkův dopadne na vedlejší židli. Vidí ... svůj kabát se železným křížem a znam... jeho nejtěžšího poranění. Nadzvedne se trochu ... a potom se tiše usměje. Je to, jako by chtěl ... všem říci: „Udělal jsem to rád!"

TÝDEN české mládeže

Nástup závodníků. Snímky: Kuratorium.

Týden mládeže bude pořádán v Praze od 1. července do 9. července t. r. Jeho zahájením je projev generálního referenta dra Teunera na nádvoří hradu Karlštejna v sobotu dne 1. července odpoledne. Večer bude na Karlštejně sehrána Vrchlického Noc na Karlštejně. Slavnost na Karlštejně je pořádána jenom pro spolupracovníky Kuratoria a mládež. Slavnostní zahájení her bude v neděli 2. července odpoledne na Strahovském stadiu. Na pořadu Letních her jsou finale v lehké atletice, plování, skocích do vody, vodním polu, kopané, házené, odbíjené, veslování a kanoistice. Veslování a kanoistika budou se konat na Vltavě v úseku u Schwarzenberského ostrova. Plování, skoky do vody a vodní polo bude na plaveckém stadiu na Barrandově. Míčové hry budou hrány na velkém stadiu na Strahově, lehká atletika na lehkoatletickém stadiu na Strahově. Slavnostní den mládeže v neděli 9. července odpoledne bude na lehkoatletickém stadiu. Mimo Letní hry bude Týden mládeže míti ještě další obsáhlý program kulturní. Budou vyhlášeni vítězové soutěže »Ukaž, co umíš« a předány jim slavnostním způsobem ceny. Vítězové hudební části soutěže představí se také veřejnosti koncertem. Z vítězných prací soutěže »Ukaž, co umíš« bude uspořádána výstava. Na této výstavě bude také instalována exposice »Dva roky práce Kuratoria«. Umění mládeži zakončí svůj první rok slavnostním představením v Národním divadle. Na devíti pražských náměstích budou koncertovat kapely mládeže, které budou spojeny také ve velké hudební těleso ke koncertu na musejní rampě. Dívčí mládež provede večer gymnastiky a tanců v některé z pražských zahrad. V oboře Hvězda bude uspořádán velký stanový tábor pro 800 mužů vzorných rojů a pro mužstvo výcvikových táborů. V tomto táboře bude uspořádán velký táborový večer. Chlapci nižšího věkového stupně budou míti svůj velký večer v sále pražské Lucerny. Vyvrcholením Týdne pak bude odpoledne v neděli 9. července t. r. na Strahovském stadiu.

Stovky krojovaných chlapců a děvčátek pozdraví na olympiadě mládeže Prahou. Snímek Lokav.

OBLASTNÍ PŘEBORY ZA NÁMI.

K titulu mistra Čech a Moravy vede zdlouhavá, ale správná cesta; probojuje se vpřed jen ten, kdo něco umí. Vítězové okresních letních Dnů mládeže museli ještě svésti boj o prvenství v oblastních přeborech, ať již v lehké atletice či kopané, házené a odbíjené. Jen plavecká mistrovství se tentokrát nekonala v okresech, nýbrž hned v oblastech. Oblastní přebory jsou už za námi, teď zbývá již jen závěr — olympiada mládeže. A na ni se jistě již těší všichni chlapci.

PŘÍPRAVNÉ TÁBORY PRO LETNÍ HRY.

Všichni mladí závodníci, ať již atleti, plavci, veslaři nebo hráči kopané, kteří se na základě svých výkonů kvalifikovali na mistrovství do Prahy, musili se zúčastnit treningových táborů, které byly uskutečněny v 18 oblastech od 21. VI. do 28. VI. Tyto tábory byly pouze pro hochy a jejich účel, poskytnouti chlapcům možnost sportovní přípravy, stmelit je v kamarádskou pospolitost a usměrnit jejich vystupování, se jistě splnil. Jeden treningový oblastní tábor měl průměrně 150 atletů, 50 plavců a 30 hráčů kopané. Kromě toho byl speciální veslařský tábor v Baťově a tábor kanoistický.

ZA JAKÉ VÝKONY SE CHLAPCI DOSTALI DO PRAHY?

Letní hry mládeže 1944 budou nepochybně největší sportovní událostí roku. Vždyť na finale do Prahy přijede 1000 atletů, 320 plavců, 250 veslařů, 250 kanoistů, 180 hráčů kopané a 240 hráček házené a odbíjené. Těchto 2240 mladých závodníků musilo dosáhnouti stanovených limitů, které samo určilo vedení Letních her. Z listiny limitů vyjímáme některé, jež dokáží, že na mladých sportovcích jsou požadovány pro závěrečné boje již hodnotné výkony, které bylo lze stanoviti na základě dobrého průměru na předcházejících přeborech. Tak lehčí atleti v kategorii 16—18 let musí zaběhnouti 100 m nejméně za 11.9 vt., 200 m za 24.8 vt., 1200 m za 3:35.0 min., 4×100 metrů za 48 vt. V technických disciplinách: koule: 11.80 m, oštěp: 41 m, výška: 160 cm, dálka: 600 cm, tyč: 300 cm; v kategorii 14—16 let hoši jsou limity: 60 m: 7.6 vt., 1000 m: 3:00.0 min., 60 m překážek: 9.3 vt., 4×60 m: 31 vt., výška: 150 cm, dálka: 5.60 m, koule: 13 metrů.

Z oblast. přeborů v lehké atletice v K. Hoře.

ZÁBĚR Z OBLASTNÍCH PLAVECKÝCH MISTROVSTVÍ.

Již den předtím se sjížděli otužilí chlapci a dívky do Košťálova, takové malé vesničky na okrese semilském. Nádherný bazén s čistou, sytě zelenou vodou je položen uprostřed lesů a se všech stran lemován mohutnými vrchy. Čtyři připravené dráhy a hřiště na vodní polo čekaly na boje naší mládeže.

Hned z vlaku někteří chlapci odešli zkoušet vodu, aby věděli, jak jim to „pojede". Mysleli jsme, že závodníci v sobotu ani nepůjdou. To je však neznáte. Ještě v osm hodin večer na bazénu trenovali a některé dívenky, které nechtěly být rušeny, byly ve vodě v neděli ráno už v 5 hodin.

Nad vodou se válely mlhy, jenom koruny starých velikánů na horách čněly do výše a závodnice jako vodní víly čeřily hladinu.

Nejvíce vítězství si odnesli kamarádi z Jičína. Také jejich kamarádky se tužily. Jičín zvítězil i ve vodním polu a tak mohli při loučení být nejveselejší. Nikdo si na nic nestěžoval. Jen ta voda prý mohla být teplejší.

Tommyho strašidelný sen

FERDINAND RAPP.

„Slyšíte něco?" tázal se Tommy a popohnal svého koně, aby dohonil seržanta Cornera, který zestárl a ztvrdl ve službě na severozápadních hranicích Indie. — Nyní hleděl výsměšně na mladého poručíka, který přijel minulý týden z Londýna a byl přidělen ke koloniální armádě v Indii, aby si tu vedením transportu s municí získal první vojenskou slávu. Corner řekl trochu hrubě: „Ne, neslyším nic, vůbec nic! Po několik let tu slyším jen hukot větru a řvaní velbloudů."

Tommy je na rozpacích. „Zdálo se mi, jako by se něco ozývalo, ale nemohu vylíčiti, co to bylo. - Znělo to jako nějaké pokřikování tam před námi."

Theddy Corner jel zvolna na svém koni. „Kdo tu strávil již několik let, ten má již jisté zkušenosti. Co by se tu také mohlo stát? V tomto kraji se málokdy něco děje. Nesmí se tu sice nikomu věřit, především ne těm špinavým nomádům, kteří tu putují se svými velbloudy. Kdyby bylo podle mého, nechal bych je všechny postřílet." To řekl Corner, seržant koloniální armády, který zešedivěl v anglických službách a neměl jiný zájem než dosáhnouti co nejrychleji určený cíl. Tommy, jemuž bylo okolí ještě nové, hleděl se zájmem kolem. Slyšel za sebou drkotání vozů s municí, viděl indické vojáky tupě táhnoucí svou cestou. „Kdybych jen věděl, co tu stále slyším?" uvažuje Tommy. Pátrá pohledem po holých skalách a někdy se mu zdá, že vidí podezřelé postavy. Brzo však poznává, že jen jeho podrážděná fantasie tvoří z mrtvých balvanů živé bytosti.

„Tam vzadu vidím několik pohybujících se bodů," zvolal náhle Tommy. Seržant Corner se obrací

k mladému poručíkovi a říká zcela bez výsměchu a věcně: „Viděl jsem je již před čtvrt hodinou, je to jen několik velbloudů."

Tommymu stéká pot s čela, ačkoliv není příliš horko. Je unaven, před očima má stále představu nějakého strašného snu, který mu bere všechnu sílu. Má pocit nějaké neblahé předtuchy. Zatím se body na obzoru zvětšily. Karavana se přibližuje. Vedle velbloudů jdou muži. Jsou oblečeni do hadrů, které nosí zdejší národy. Na hlavách mají bílé turbany.

Tommy se ptá: „Seržante, nevíte nic bližšího o zdejším lidu? Jsou nebezpeční nebo klidní? Nejsou ve spojení s bandou z horních hranic?" — „Kdepak," odpověděl Corner, „až sem se neodváží. Vždyť je to jen několik mužů."

Kouřil klidně dál, nepustil však s očí karavanu, která se stále více přibližovala. Také Tommy zjistil, že jde jen o několik otrhaných Indů. Myslí si: „Se mnou dnes nic není, všude vidím nějaká strašidla. Snad je to účinek horečky, která zachvátí každého cizince, než si zvykne na zdejší podnebí."

Náhle se karavana ve vzdálenosti několika metrů zastavila. — Jeden z otrhaných mužů přistoupil a mluví se seržantem. „Mají mezi sebou nemocného a chtějí nějaké léky," vysvětluje Corner. Potom pustě zaklel a holí odehnal muže. Tommy se udiveně ptá: „Což jim nemůžeme pomoci?" — Seržant odvětil, že zdejším lidem nedá jedinou tabletu — chtějí stále jen alkohol. Lék, který zaslouží, jim dodá. Při těchto slovech opět pozvedl hůl, aby udeřil Inda. V tento okamžik spatřil Tommy pod pokrývkou na velbloudu obličej. Obličej muže, který pozvedl hadry, jimiž byl přikryt, takže Tommy viděl na chvíli jeho tmavé oči. Zároveň volali indičtí vojáci, že se přibližují ještě další skupiny lidí. Objevily se jako by povstaly z písku. Jediný, který pochopil nebezpečí, byl seržant. Než mohl otevříti ústa, ležel na zemi. Slabý zvuk výstřelu odn vítr. Otrhaní nomádové měli v ruce pušky. Koně se plašili. Tommy, který se konečně prob ze svého překvapení, viděl, rak otrhanci obklopili vozík s municí. Začala divoká přestřelka. Jeden z velbloudů klesl. Muž, hož obličej Tommy spatřil, teď na cestě a pálil ze své pist

Tommy volal překvapeně in dické vojáky k sobě. Tito však dávno leželi za balvany a opě vali palbu. Tommy měl pocit, to vše bylo zbytečné a marné, se přece jen vyplnila jeho před tucha. Přesto se ukryl za skalis a střílel. Vzpomínky na zele louky, honitby v Anglii, na bo herný život ve velkoměstech, vše nyní zmizelo v jednotvárn šedé poušti, kde problesko plaménky výstřelů. Tommy m pocit, že pyká za velkou chyb neboť nyní, když šlo o jeho živ pochopil...

Tou velkou chybou byla, on, který se narodil na severn ostrově a vyrostl pod jeho chla ným nebem, měl nyní zemřít horké poušti, obklopen neznám mi lidmi a neznámým prostředím.

Theddy Corner ležel na ce obličejem v prachu pouště. Voj průvodu byli zčásti ranění, zčá mrtvi, ale Tommy viděl jen ser žanta Cornera, který ležel v pra chu indické pouště...

WILLIBALD YÜRING:

PAŠERÁK DÉMANTŮ

Kresby: Černík

Komisař pohraničního úřadu Bruckner dostal znenadání telegram tohoto znění:

»Sedmihodinovým vlakem přijede i cestující, jménem Hans Sailer. Pod tímto jménem se skrývá pověstný démantový pašerák Ruby Ames z Holandska. Zcela jistě chce pro někoho vyvézti démanty. Policejní ředitelství v Berlíně.«

Komisař si pozorně pročetl telegram a pak se usmál.

Ruby Amese znal. Již několikrát tudy projel a vždy něco vyvážel, ale nikdy se komisaři nepodařilo ho usvědčiti. Nu, uvidí, zda tentokrát toho rafinovaného zlosyna usvědčí.

Celní úředníci dostali rozkaz, aby při prohlížení pasů zadrželi muže jménem Hans Sailer. V tu chvíli sedmihodinový rychlík vjížděl do pohraniční stanice. Komisař byl velmi vážný. Přál si od srdce, aby se Ruby Ames dostal konečně tam, kde by měl být.

Na dveře komisařova pokoje bylo zaklepáno a hle, vystupoval vysoký, silný chlapík, provázený dvěma policisty.

»Jsem Hans Sailer,« řekl muž energicky, »jakým právem mne zadržujete na hranicích?«

Komisař se usmál.

»Protože cestujete tentokrát na falešný pas, Ruby Amesi... Cestovati pod cizím jménem není přece dovoleno...«

Muž pokrčil rameny.

»Nu, dobrá, zaplatím za to pokutu a pojedu dále.«

»Až po prohlídce.«

Ruby Ames se komisaři vysmál do tváře.

»Až po prohlídce!... — Kolikrát jste mne již prohlížel a nikdy se vám nepodařilo usvědčiti mě z pašeráctví.«

»Možná, že se mi to tentokrát podaří.«

»Vyloučeno, neboť nepřevážím žádného zakázaného předmětu.«

»O tom se přesvědčíme!«

Po těchto slovech dal komisař rozkaz, aby byl Ruby Ames důkladně prohlédnut. Protestoval, ale nebylo mu to nic platné. Nebylo však u něho nic nalezeno. I celé jeho tělo bylo podrobeno prohlídce, ale také bez úspěchu.

Ruby Ames se smál komisaři do očí. — »Tak vidíte, že nic nepřevážím.«

»Nejsem si tím ještě jist.«

»Nalezli jste něco?... Nic!... Tak proto protestuji, abych zde byl ještě déle držen.«

»Vaše šaty si zde necháme a dáme vám jiné.«

Ruby Ames mávl klidně rukou.

»Můžete!«

Komisař poznal, že v šatech tedy tajemství nevězí.

Kde tedy ten chlapík měl ukrytý svůj poklad

Náhle komisař řekl chladně:

»Hleďme, hleďme, Amesi, tady na levé s ně úst, když jsem vás viděl před dvěma měs vám chyběl zub. Nyní jej tam máte.«

Ames se stal neklidným.

»Proč bych si nemohl dáti spravit své zub

»Ale ne démanty.«

»Cože?«

»Ten zub má trochu divný tvar... Chci sahati, že jste si dal do dásně zasaditi obro démant, který chcete vyvézti... Démant byl tažený zlatým povlakem, aby se myslelo, že o zlatý zub...«

Pašerák ztratil klid.

»To není pravda!« koktal.

Komisař však dal pokyn železničnímu úře nikovi: »Vlak může jeti dále. Tento cestující zůstane.«

Pak komisař poslal policistu do města zubního lékaře.

Ruby Ames zuřil. Nechtěl již na nic odpovíd

A lékař svými kleštičkami dokázal, že sku ně nejde o zub, ale jen o napodobeninu léh zubu. Byl to překrásný démant, potaže zlatým povlakem.

Komisař jím pohazoval na dlani a mluvil

»Tak jsem vás přece jen dostal, Amesi. Ten démant je půlmilionové ceny... — A vás če vězení... Zdánlivě bezvýznamná maličkost, kte se zapíše do paměti, může posléze odhaliti ve liký zločin...«

Ames byl odváděn.

Komisař zasedl za stůl, aby s opravdov chutí a v radosti nad svým úspěchem psa zprávu nadřízenému úřadu.

Petřík

Petříkovi bylo letos dvanáct let. Před měsícem oslavil ve vší slávě své narozeniny, ke kterým dostal od tatínka odznak klukovství — hodinky. Ale nebyly to obyčejné hodinky, jak se Petr Kalný chlubil klukům po městě, byly to hodinky s vteřinovým ciferníčkem.

Je to kluk, jako všichni ostatní, kdejaká klukovina — Petřík tam nesmí chybět, kdejaký sport — Petr Kalný je na něm zúčastněn a kdejaký podnik — Petřík vede!

Jednoho večera seděl Petřík na zábradlí na hřišti, když trenující závodníci vyhnali chlapce z hřiště, kde dosud hráli kopanou. Hoši se rozutekli, jen Petřík tu osiřel. Chtěl počkat na tatínka, až půjde z práce, že půjde s ním domů.

Pozoroval běhající muže. Bavili ho jejich výkony a snaha po lepším stylu běhu.

Petřík šel dokonce blíže, aby lépe viděl a slyšel jejich rozhovor. Dověděl se mnoho nového. Poznal přesně, co je to cval, sprint, bloky a — stopky.

Ale bohužel — právě dnes je mají porouchané a hrozně se rozčilují, že nemohou změřiti přesně na čas své výkony, které se jim právě dnes zdají být více než uspokojivé.

„Kdyby tu alespoň někdo měl hodinky s vteřinami," prohodil po- [illegible] starší pán s praporkem, který udával start.

Petříkovi poskočilo srdce. Krev se mu valila do tváře. Hodinky s minutníčkem a vteřinami! Vždyť on je má. Skoro zavrávoral, když si znovu uvědomil slova, která byl právě slyšel. Skoro bez smyslů oddělával svoje hodinky s ruky, ukazoval je pánům a blížil se nesměle ke startu, kde byli připraveni závodníci.

„Sláva, chlapče, tys nám vytrhl trn z nohy. Tvoje hodinky se nám výborně hodí. Můžeš nám je půjčit?"

Petřík jenom kývl.

„A víš co, mohl bys nám to měřit!"

To už bylo na Petříka mnoho. Hlava se mu opravdu zatočila. On — skoro ještě špunt, se kterým dospělí ještě nikdy nikde nepočítali, má jim dělat najednou časoměřiče. Znovu a znovu viděl před sebou hbité závodníky — bylo jich pět — startéra — sebe s hodinkami v ruce, jak stojí u cíle.

„Nuže, bojíš se snad o své hodinky, nebo je máš jen pro parádu a vůbec jim nerozumíš?" přerušil onen pán Petříkovy myšlenky.

„Ne, tohle o mně říct, to nesmím dopustit!" řekl si Petřík v duchu a už šel vstříc, odhodlán vyhověti všemu, co mu poručí.

„Utíkej támhle na stovku, hoši už drží pásku, změříš nám přesně čas od mávnutí praporkem až do proběhnutí prvního závodníka páskou. Ale přesně! Rozumíš?"

Jak by nerozuměl. Byl to přece Petřík Kalný, který nikde nesměl chyběti, všude se hned ostřílel a dovedl se vpraviti do každého okamžiku, který se mu naskytl. Proto nyní rychle! „Ano," odvětil jen Petřík a už utíká k cíli, kde po celý večer měří čas pánům běžcům.

A jak se ukázalo, Petřík měřil spolehlivě. Ale to nebylo vše. Petřík bedlivě obhlédl všechno, co k závodnímu běhu patří. Sledoval pečlivě výklad trenéra, práci běžců a všech zúčastněných.

—

A to bylo před měsícem těsně po Petříkových narozeninách.

A nyní — přeskočme čas a podívejme se do doby asi tři týdny po právě vylíčeném příběhu.

Na hřišti jsou titíž kluci. Petřík v čele. Ale co to? Kluci jsou bez meruny a dokonce — společně s několika staršími, ba dokonce dospělými muži.

Honem si pospěšme a pojďme blíže, ať víme, co se děje!

Petřík právě vysvětluje asi deseti kamarádům start, pravidla a zásady běžeckého závodu a kluci trenují. Petřík jim měří čas — na svých hodinkách. A hoši trenují opravdu pilně. Dosahují pěkných časů a baví je to. Petřík prý se dokonce chce připravovati na nějaké závody.

Položíme chlapcům jen tak mimochodem otázku:

„Kluci, kde máte merunu?"

Petříka nějak zarazila. Hrdě se ale vztyčil, usmál se sebevědomě, ukázal nám druhou polovinu hřiště a pravil:

„Hm, taková otázka. Jak ji můžeme mít, když je támhle? Konečně my na ni teď nemáme ani čas, viďte kamarádi!"

Všeobecný souhlas, ale my jsme zvědaví dále:

„A kam jste ji půjčili. Vždyť vám ji rozbijí?"

„No, Bože, tak bude po ní. Když je to baví, ať si zahrají. A pozor, s cesty, my trenujeme.'

Musili jsme uskočit, neboť jeden z chlapců přinesl pěknou hromádku bloků, které se jal rozestavovati po zemi a připravovati ke startu.

Kluci byli opravdu rozpáleni. Jen zářili radostí.

Necháme je tedy pracovati a popřejme Petříkovi hodně zdaru v trenínku a dobré umístění v závodech, ostatním pak držíme palce pro boje v lehké atletice, které je čekají a na které se tak pilně pro budoucnost připravují...

Na druhé polovině hřiště se štve a prohání merunu několik starších mladíků, ba dokonce skoro pánů, kteří vidí v kopané svoji zdatnost a budoucnost.

Ale naši kluci jdou dále. To přece oni dávno znají. Co je to dnes pro ně meruna, branka, gól nebo trestňák? To je pro ně staré. Naši kluci chtějí víc. Hledají nové cesty. — Dnes ji našli v běhu, kde zítra? Možná, že budou na rybníku trenovati vodní polo, po něm plavecký závod a pozítří?

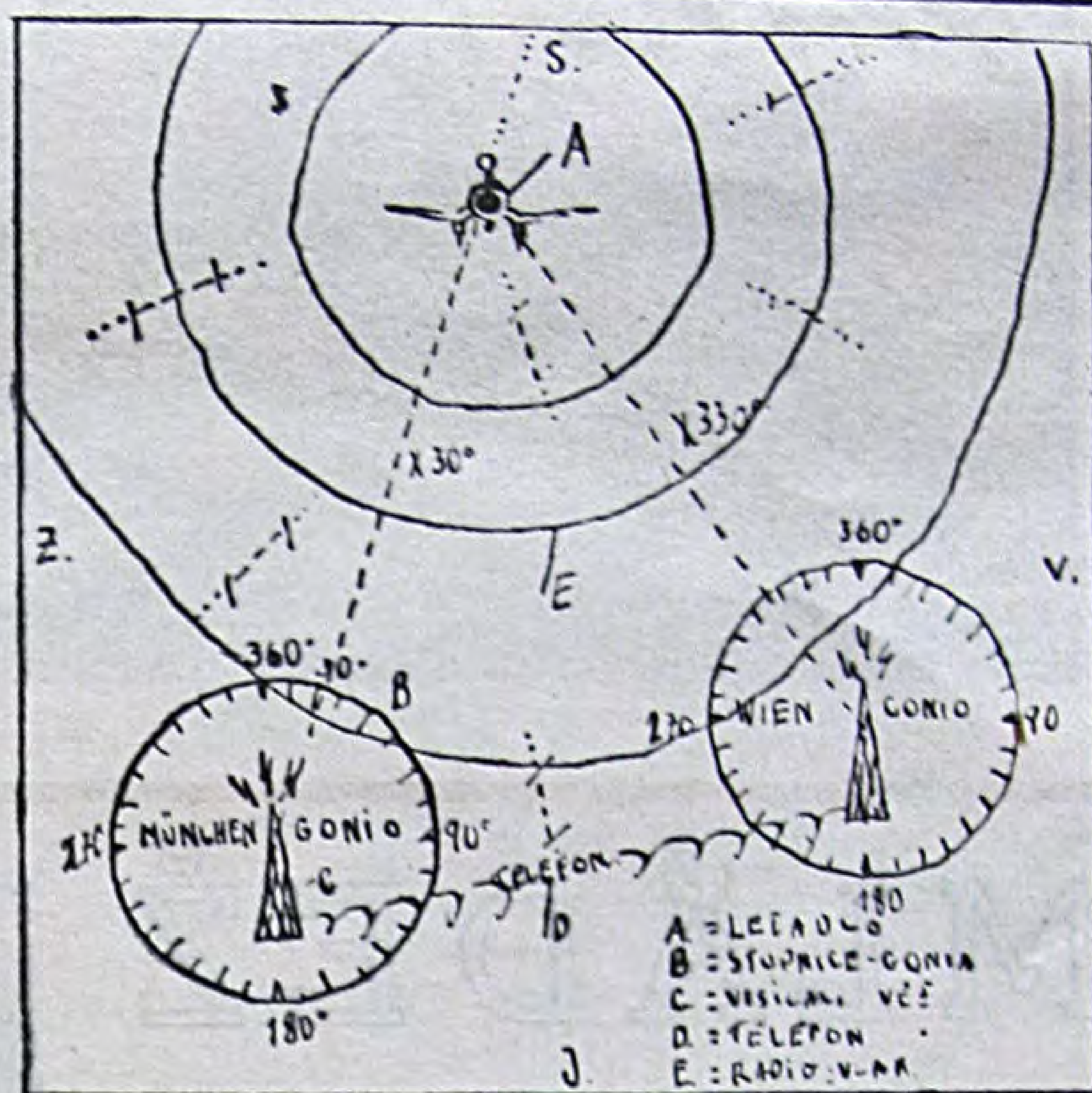
A nyní se zeptejme na něco našeho Petříka:

„Co by sis přál, Petříku, k příštím narozeninám?"

„S t o p k y!" odpovídá Petřík s úsměvem na tváři a peláší za kamarády, kteří právě snášejí na vodu keňu.

Proboha, už zase něco nového!

Jiří Vodrada.

Kresby Čermák.

ROZHLAS A VÁLKA

(Zaměřování letadel.)

J. B.

Současnou válku bez použití rozhlasu si nelze vůbec představit. Rozhlas je vynález, který v několika desetiletích ovládl svět a měl právě tak rychlý vzestup jako letectví. Oba tyto vynálezy, které sblížily a změnily svět, jdou nyní k novým a velkým cílům. Jsou to vidění na dálku — televise a raketové lety.

Rozhlas je pro letectví nepostradatelný a jeho spolupráci vidíme na následujícím příkladě:

Letadlo letí v tmavé noci a za prudké bouře. Jeho pilot zabloudil a nemůže nalézti správný směr. Pro hustou tmu není vidět země, ba neví, letí-li nad mořem či někde nad horami. Má málo pohonných látek a proto musí přistát. Jsou zde jen dvě východiska... Za prvé: Pokusit se o přistání na slepo. Bude-li při tom anděl strážný, může se podařit, ale každopádně skončí vážným poškozením stroje. Ve většině případech se však rozbije na padrť a letec se buď zabije nebo těžce zraní. Nesmíme zapomenouti, že se přistání děje za úplné tmy rychlostí přes 100 km a pilot neví, zda někde nenarazí. Zemi nebo překážku zpravidla zpozoruje, až když už je pozdě. Druhá možnost je ta, že pilot jednoduše ponechá letadlo svému osudu, aby se rozbilo, kde se mu zlíbí a sám vyskočí padákem. Takové bylo řešení podobných situací v dobách, kdy rozhlas i letectví bylo v dětských střevíčkách. Zvláště pak ve světové válce 1914—1918.

Dnes máme po celé Evropě hustou síť povětrnostních a rozhlasových stanic, zvaných gonio, které jsou stále připraveny pomoci letadlům v letu a bezpečně je vésti bouřemi a nástrahami k jejich vzdáleným cílům.

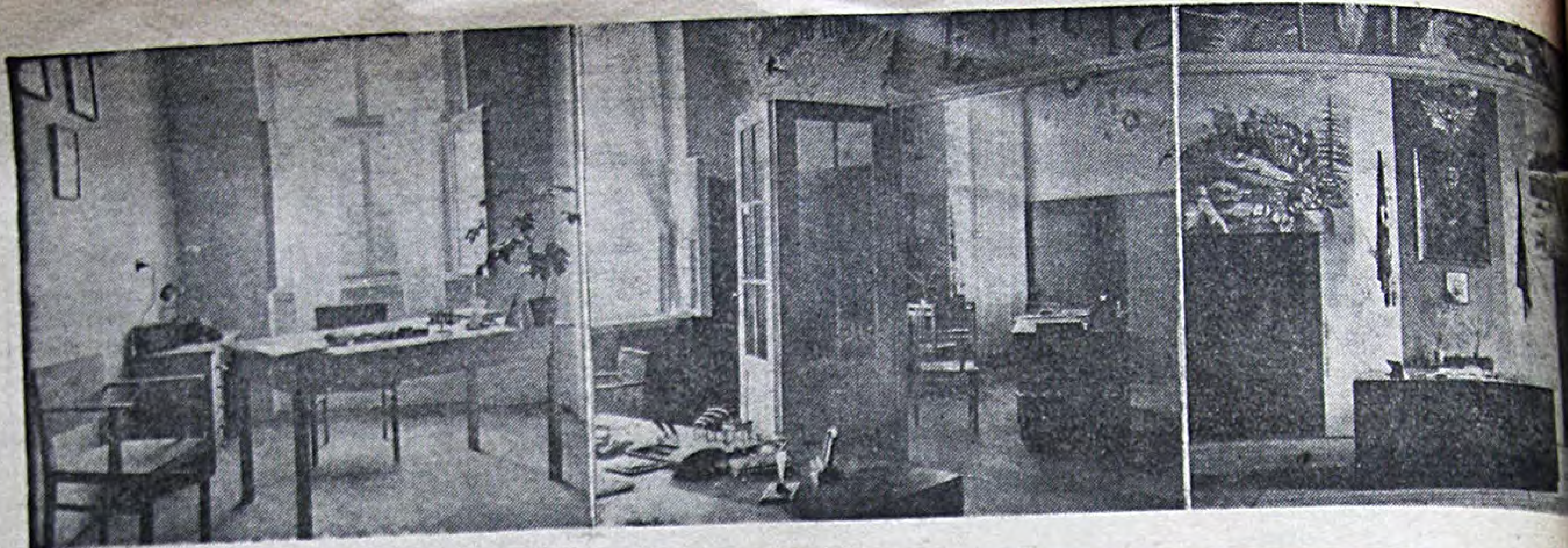
Zabloudí-li letadlo, které je vyzbrojeno vysílací a přijímací rozhlasovou stanicí, postupuje následovně: Krouží v malých kruzích a vysílá svou značku, v našem případě třeba D.-R.M.O.N. a prosí o zaměření. Volání uslyší pozemní gonio - Mnichov. Jeho rámová antena, která je spojena s různými úhelníky volně se pohybujícími na mapě, zaznamená, že volání je v kursu*) 87°. Telefonuje na gonio do Vídně, které zaznamenalo kurs 300°. V místě, kde se oba zaměřené kursy protínají, nalézá se letadlo. Gonio Mnichov odpoví: »Nalézáte se asi 50 km severovýchodně od Prahy. Nejbližší letiště je Praha.« Pilot se podívá na mapu a podle kompasu si opraví směr. Se zdržením 3—5 minut letí k svému cíli. V poslední době se praktikuje metoda, že se letadlo zaměřuje samo. Děje se tak pomocí majáků, které jsou umístěny ve větších městech a na leteckých mapách přesně zaznamenány. Jsou to vysílací věže, které ve dne i v noci vysílají svou značku. Tedy obrácený postup.

Letadlo ladí rámovou antenou tak dlouho, až maják slyší co nejzřetelněji. Na stupnici vidí kurs. Ještě si zaměří druhý maják a postupuje podobným postupem jako na goniu, kde je průsečka kursu, tam se nalézá a svůj směr si může bezpečně opravit.

Podobnou a stejně důležitou službu vykonává rozhlas u námořnictva a v ponorkách. Pomocí rozhlasu se udílejí rozkazy a zprávy na vzdálenost mnoha tisíc kilometrů. Mnohokrát to bylo volání S. O. S. . . — — — . . . které jediné bylo příčinou, že byla vyslána pomoc ohroženým lodím atd. Na lodích jsou dokonce prováděny operace, které řídí lékaři z pobřežních radiostanic. Než vraťme se opětně ke službě rozhlasu v nynější válce. Jest nepostradatelný pro pancéřovou zbraň, která vniká daleko do nepřátelského týlu. Velmi důležitou úlohu však hraje i u průzkumného letectva, které svá pozorování o nepřátelských přesunech, kolonách a konvojích ihned ohlásí svému velitelství, jež okamžitě zase vyšle své letecké, námořní a pozemní síly, aby čelily nepříteli. Rozhlas je opravdu vynález, který změnil svět.

—

*) Kurs = kružnice o 360° a ukazuje-li kurs 80°, je to severo-východo-východně od Mnichova.

MLÁDEŽ

vedená mládeží!

Mládež musí být vedena mládeží, řekl několikrát vedoucí mládeže dr František Teuner. Mládež se sama vede a vychovává a jestliže v minulých dobách se proti této výchovné zásadě mluvilo, pak je to dnes zásada nejen zcela oprávněná a opodstatněná, ale především naprosto nutná.

Revoluce, pod jejímiž kroky umírá všechno, co je života neschopno a k žití závadno — je revoluce mladých lidí. Jen v mládeži se rodí nové světy a řády, jen mládí je schopno revoluci, jen mládí dovede nesmlouvavě a rytířsky bojovat. A tento nový svět, který se v mládeži rodí a jež ona sama buduje, kamarádi, tento řád nemůže být veden odchovanci staré doby, která dnes umírá. Především tato nová mládež nemůže být vedena starými lidmi, jen proto že jsou příliš staří, než aby mohli pochopit sílu myšlenky a ideálu, za kterým mládež jde. Musí se proto mládež vychovávat a vést sama, proti všem starým předsudkům a šosáckým zvyklostem. Revoluce sama se ujímá výchovy mládeže a často musí nahradit školu i rodiče, kteří se nestačí přizpůsobit její zvyklosti.

Není většího a čestnějšího vyznamenání, ale i odpovědnosti, než místo vedoucího svých kamarádů. Jen ti nejlepší mohou být vedoucími. Jen ti, kteří mají poctivé nadšení pro práci a boj.

Ideálem každého z vás musí být — státi se vedoucím mládeže. Vedoucí mládeže, to jsou právě ti apoštolové a průkopníci rodící se nové doby, to jsou bojovníci z pevných řad. Jejich odpovědnost je veliká a jen ti nejsilnější dovedou vytrvat. Je mnoho překážek a mnoho nedorozumění na cestě. Každý vedoucí musí být vycvičen na ostré výcvikové škole, kde je podroben přísným zkouškám a výcviku. Než může nosit uniformu, dá to mnoho práce a těžkého boje. A dosáhnutím uniformy práce neskončí, ale teď právě začíná. Teď začíná vlastní průkopnická práce. Uniforma dává pocit odpovědnosti. Je to závazek a dnes závazek, ve kterém je zasvěcen celý život.

Chceš se i ty, kamaráde, stát jednou vedoucím mládeže?

Snímky Kuratorium.

Služebna hlavního pověřence

Mládež v Čáslav… chodí ráda navštěv… vat služebnu hlavního pověřence Kuratori… Jaroslava Kříže. … když vstoupíme … služebny, uvítá nás … znaků všech okre… Polabí a Podkrkonoší. Naše oči s obdive… klouzají po stěnách, … teprve v dalších míst… nostech se setkávám… s výzdobou, na jak… jsme před tím neby… nikdy zvyklí. Na… českou krajinou, jak… by v tu chvíli oživl… stkví se nadpis: Mlá… dí zvítězí! Kolem ná… rodních ornament… pak slova: Srdcem d… těte k srdci rodičů. … Na jiné stěně zase n… zapomenutelný obra… Libuše, kterak vě… slávu Prahy s nadpi… sem: V tradici otců … ve svazku Říše … nové mládeži - bud… národ Čechů věčným…

Mladí zbožňují hrdinství

OKOLO III. SOUTĚŽE KNIHOVNY PRO MLÁDEŽ

Jednu červnovou neděli byla prostorná dřevěná budova stálého cirkusu „Apollo“ v Praze na Letné zaplněna do posledního místečka mladými chlapci a děvčaty. Již od osmi hodin ráno scházely se zde stále větší hloučky mladých lidí a nakonec byl nával tak veliký, že o půl desáté musela policie cirkus uzavřít, protože se tam už nikdo nemohl vejít. Přes pět tisíc kamarádů a kamarádek uvnitř bylo plno radostného očekávání a napětí. Ale co se tam vlastně dělo, proč tolik hluku? Velký nápis nad vchodem nám to pověděl: „III. slosování jarní soutěže Knihovny pro mládež“. Nakladatelství „Orbis“ pozvalo sem na dnešní den účastníky „III. soutěže Knihovny pro mládež“, která je vydávána pro Kuratorium pro výchovu mládeže. Ke konci školního roku dostali čtenáři za úkol, aby vylíčili, které z posledních deseti čísel Knihovny se jim nejvíce líbilo a která postava z příběhů u nich zanechala nejkrásnější dojem.

Snímky: Ceps.

Dnes již po třetí mládež takto hlasuje, co se jí nejvíce líbí. Letos bylo velmi pěkné, že třetí slosování se dělo v ovzduší velikého cirkusu, které již samo o sobě je pro mladé lidi přitažlivé a zajímavé. Však také byla mládež nadšená a plná radosti a uspokojení, neboť viděla celé cirkusové představení, jež vyvrcholilo vystoupením českého krotitele Vojtěcha Trubky s jeho skupinou bengálských tygrů. Vojtěch Trubka, který pro Knihovnu pro mládež také napsal krásný a poutavý sešit „Za divou zvěří“, promluvil před svým vystoupením ke shromážděné mládeži Měli jste vidět, jak si všichni odvážného krotitele prohlíželi a jaký o něho měli strach, aby některý z jeho tygrů, kteří se nechovali nijak příjemně, protože řvali a ukazovali své zuby, až přebíhal mráz po zádech, mu nic neudělal.

Po skončení cirkusového představení nastalo další překvapení. K mládeži promluvil ředitel nakladatelství „Orbis“, Dvořák, který všem oznámil radostný výsledek soutěže. Hlasovalo celkem 10.826 čtenářů a podobně jako v minulých dvou soutěžích, největší počet hlasů, kterými čtenáři vyjádřili, co se jim nejvíce líbí, dostal sešit „Pancéřový stihač od Abbeville“, pro nějž hlasovala plná polovina čtenářů, totiž 5281 Druhým nejlepším sešitem byl letecký příběh ze současné války „Železná křídla“ a třetí příběh z námořního prostředí „Boj s minou“.

Účastníci soutěže hlasovali také po prvé o hrdinech jednotlivých sešitů. Největší počet hlasů, zase plnou polovinu, dostal hrdina Hessler ze sešitu „Pancéřový stihač od Abbeville“. Další největší počet hlasů dostal septimán Kurt, který se vrhl s lodi do moře, aby odstrčil připravenou minu a zachránil tak loď i posádku. Třetí největší počet dostal pak G. W Imhoff, slavný batavský guvernér

To jsou však jen čísla a skutečnosti, které nám takřka nic nepovídají. Musíme se podívat, **proč** to na celé čáře vyhrál pancéřový stihač Hessler. Odpověď nám dají dopisy, kterými čtenáři hlasovali a jež jsou velmi pěkným obrázkem těch klukovských a dívčích dušiček. Čtenář, učeň ze Semil, píše: „.. hrdinství a odvaze se podivujeme, neboť na nich není nic vylhaného“ Čtenář z Prostějova zase napsal: „Jaké je to krásné slovo, udatnost. Kdo je udatný, dokáže více, než ten, který se bojí.“ Dvanáctiletá čtenářka z Přívozu, která hlasovala pro pancéřového stihače Hesslera píše „Kdybych byla chlapcem, sama bych chtěla pokračovat v jeho šlépějích.“ Mnoho podobných dopisů mohli bychom zde citovat a všechny se shodují v jednom: byla to odvaha, statečnost, vojenské ctnosti a kamarádství, které se všem nejvíce líbily. A pancéřový stihač od Abbeville všechny tyto vlastnosti měl — proto také vyhrál

Měli jsme z vás v této soutěži opravdovou radost. Slosování, které bylo nakonec provedeno, udělalo radost i vám. Původních 75 cen bylo rozšířeno na 100. To bylo radosti, když si vyvolaný hoch běžel, div se nenatáhl, pro vyhranou cenu, ať již to byly luky, šípy, vzduchovky, míče, stroje a knihy. První cenu vyhrál kamarád J. Vesták z Prahy, který dostal krásné jízdní kolo. Však ho také vidíte na obrázku, jak se pyšně tváří a kolo oběma rukama drží, aby mu je někdo nevzal. Ještě tomu nemůže věřit, že je skutečně jeho

Po radostném slosování se však středem zájmu stal i krotitel Trubka, který se octl rázem ve větším nebezpečí, než když byl v kleci se svými tygry. Chlapci by ho byli skoro umačkali, jak se hrnuli kolem něho a prosili, aby jim svou knihu „Mezi šelmami“, která vyšla právě v den slosování, a jeho sešitek z „Knihovny pro mládež“ podepsal

Slosování byl přítomen i ministr školství a ministr lidové osvěty E. Moravec a první president nejvyššího správního soudu Doc. dr Kliment. Oba se zájmem sledovali nadšení mladých a měli z něj upřímnou radost

Po slosování dostalo se všem účastníkům malého občerstvení a pak se šli venkovští čtenáři podívat po Praze na její památky. Byli také na Hradčanech a odnesli si odtud nejkrásnější vzpomínky.

Karel Bureš: KOŽENÝ MÍČ

(24. pokračování.)

Utkání je dosud nerozhodné. S těl hráčů se zvedá pára do studeného vzduchu jako dým z doutnajících ohňů. Každé mužstvo má dvě útočné řady, které se střídají po třech minutách. Žádnému z bojovníků nezdá se být krátká tato chvíle, ve které se dvacetkrát přenášejí od branky k brance, kličkujíce přitom a skákajíce přes hole, v divokém odhodlání přemoci soupeře osvobozující ranou do malé branky. Po třech minutách klesají vyčerpáni na lavici za mantinelem, aby nabrali nových sil.

Hlas, vycházející z amplionu a oznamující změny hry, zaniká často v potlesku, kterým obecenstvo dává najevo svou spokojenost.

Útočné řady „Žlutých šípů" jsou vyrovnanější, vyrážejíce častěji proti brance protivníkově, ale obrana „Modrých blesků" čelí jim tak dovedně a obětavě, že vyvolává nadšení a obdiv všech diváků, kteří milují krásu a bojovnost této kypící hry.

K Štěpánu Kavanovi dorážejí žlutí útočníci jako ohnivé jazyky hrozivého požáru. Dva, tři i čtyři najednou. Vrhá se k nejbližšímu, jehož hůl tančí toušem na ledě v mihotavých vlnovkách, nastavuje mu do cesty prsa a ramena, opíraje se tvrdě hranou brusle o led, aby jej řítící se protivník nesmetl. Ne, opravdu to není lehké, zachytit úžovkově uhýbajícího hráče vlastním tělem a vydržet náraz, při němž má soupeř převahu v rychlosti.

Jen několik málo kroků za ním je brankář a k němu nesmí projet žádný z protivníků!

„Ještě sedm minut, Štěpáne!"

„Vydržíme-li, je mistrovský titul náš, stačí nám nerozhodný výsledek!"

Slova, vycházející z úst v oblacích par, hnaných těžkými oddechy, které ne méně než pětkrát přervou krátkou větu. Modří útočí a jejich obrana prožívá několik vteřin klidu. Se špiček nosů a brad, skloněných kupředu, padají kapky potu a tuhnouce, spájejí se s bílým ledem.

Mistrovský titul!

Štěpán Kavan nechce na to ještě myslit, na to, až bude konec, až si padnou kolem krku šťastní radostí, která je duhovou barvou všedního života.

Znovu se zapřely hole s obou stran o touš, útočníkova a obráncova. Pružné jasanové dřevo se láme s třeskem v půli. Nová hůl letí přes mantinel a po ledě rychle klouže k Štěpánovým rukám.

Ještě čtyři minuty, hoši!

Zdají se být nekonečné v pocitech bolesti a únavy, která rozlepuje vazivo kotníků, rozechvívá kolena, ohýbá kříž a tlačí na bedra centovou vahou.

Jako šlehající plameny ohně umírají pod proudem vody a mění se v neškodný oblak páry, tak hasne boj pod vykupujícím zvukem sirény, který je znamením konce hry. Rozjeté brusle zabrzdí svůj běh, strouhajíce povrch ledu, dlaně, sevřené na holích, povolí a ohnutá těla se napřimují. Krupobití potlesku a výkřiky chvály patří oběma stranám, které tu v poctivém boji přinesly své nejlepší dary ke stupním sportu. Nepředstihly jedna druhou, setkaly se ve svém vzepětí na stejné výši. Není vítěze, a přece je jeden mistrem. „Modrý blesk" dosáhl v utkáních s ostatními soupeři lepších výsledků. Výpočet brankového poměru rozhodl ve prospěch modrých. Takové jsou zákony sportu.

Nejlepší z nejlepších! Štěpán Kavan se raduje s ostatními, jeho radost však nevybuchuje jako jejich v tryskavých jiskřeních, ale hoří klidným, smířlivým plamenem, který nyní musí vystačit na léta.

V šatně konečně docela povolí pouta, která držela projevy nadšeného veselí za závorami, jež kladou společenské předpisy kolem dospělých mužů, a vzrušené výkřiky hráčů, v nichž kypí smích jako pěna na peřejích, padají do měkkého šepotu tekoucích sprch.

„Tvrdý zápas, Štěpáne, což? A krásný. Budeš mít pěkné vzpomínky."

„Ano, takhle jsem chtěl odejít. Dnešní zápas — to byl vrcnol. Nyní už by nemohlo přijít nic většího."

To je jediné, co kalí všem tuto chvíli. Věděli ovšem už několik týdnů o Kavanově rozhodnutí, kterému jen pozvolna přikládali víru. Někteří tomu nemohou uvěřit ani teď: doktor Kavan hrál dnes svůj poslední zápas.

„A stýskat se ti bude, Štěpáne. Tam v tom městečku hockey nehrají."

„Snad nebudu mít ani čas na stýskání. Doktor Svátek neměl pacienty jen v městě, ale také v okolí. Budu mnoho pracovat."

Udiveni, hlavně i mladší, pohlížejí k doktoru Kavanovi. Nejlepší hockeyový obránce, sportovec, kterému tleskají tisíce diváků, na kterého si ukazují v tramvaji a na ulici, opouští hlavní město, aby se usadil v jakémsi malém městečku někde u západních hranic a náraz zanechal hockey, který přece tak rád hrál. Rozhodl se náhle a nikdo ho nedovede odvrátit od jeho úmyslu. Odmítá domluvy i prosby a v jeho pohledu hoří cosi neodvolatelného.

„Nebudeš moci být bez sportu, Štěpáne."

„Sport," praví Štěpán, „sport mne naučil odříkání. Budu mít sílu odříci se i jeho."

XXI.

Maminka ho připravila na tuto návštěvu, ale nebylo v něm ani trochu zvědavého očekávání. Lékař jako lékař. Mladý nebo starý. Žádný nebude rozumět tomu, co leží na jeho duši jako těžké kameny.

Přijde nový pan doktor, je mladý a hodný, říkají o něm.

Ano, maminko.

Ten už si jistě s tebou bude vědět rady!

Ano, maminko.

A teď u sedí u Jendovy postele, velký a štíhlý, hledí veselýma očima do Janova obličeje a netváří se ani přísně ani učeně. Kde jen Jan tuto tvář s velkými, vlnitými vlasy už viděl? Nevzpomene si, ale má dojem, kdyby si pan doktor sundal kravatu, že by si snad vzpomněl.

„Je čas, už Jendo, aby ses vrátil na hřiště."

Vrátit se? Ne, nemá věru chuť vrátit se do onoho světa tam venku za mezemi domova, do světa zklamání a bolesti.

„Já už nikdy nebudu hrát."

„Utržil sis tam asi pěkné rány, když se ti tam nechce."

Budete takoví?

Přibližuje se sen všech českých chlapců: Strahov a mistrovství v lehké atletice. Jestlipak si ještě z loňského Strahova pamatujete na Mil. Trúbla z Třeboně, který vyhrál »dvouslovku«. Poněvadž to byl chlapec z venkovského okresu, požádali jsme ho, aby pro nás napsal, jak vítězství v dvouslovce dosáhl.

Lehká atletika byla mi již od dob, kdy jsem začal navštěvovat gymnasium, nejvyšším cílem mých tužeb, neboť na tak malém městečku jako je Suchdol n. L. nemohla se nikdy pěstovati ve velkém měřítku. Proto jsem začínal jako mnozí jiní kamarádi s kopanou, později s házenou, kterou i nyní hraji stále závodně v družstvu SK Suchdol. Jako malý chlapec jsem se obzvláště zajímal o výkony slavných závodníků — běžců a oštěpařů. Tyto disciplíny mě nyní úplně získaly.

Můj první atletický úspěch se datuje na rok 1939, kdy jsem získal přebor našeho městečka v trojboji (60 m, koule, skok daleký) — jako mladší dorostenec. To jsem neměl zdání o nějakém trenování. Bohužel atletika u nás upadla a tak jsem se dostal na závodiště až v roce 1942. Tenkrát byly přebory Pošumavské župy v Písku. Byl jsem po prvé na velkých závodech, měl jsem velkou trému, když jsem viděl tolik neznámých tváří. Napoprvé dopadlo všechno dobře, získal jsem tři druhá místa (100 m, 200 m, 90 m překážek).

Konečně přichází rok 1943. Stávám se členem SK Slavia Tábor a začínám od dubna pravidelně trenovat. Bohužel nemohl jsem trenovat s kamarády ze Slavie, ježto jsem student a dojíždění do Tábora bylo nemožné. Trenoval jsem jen sám na opuštěné lesní cestě, která se mi dobala nejvíce dráze hlavně proto, že byla pružná. Můj tréning řídil v dopisech trenér Slavie Tábor prof. Voborský. Přijde řada závodů: krajský tér. trojboj v Budějovicích, v němž vítězím; 3. místa na 200 m v Pardubicích atd. a konečně se splnil můj sen — stávám se prvním v protektorátě v běhu na 200 metrů na Strahově. Byl to velký den pro mne tenkrát, odměna za tvrdý a pravidelný trening.

I v oštěpu jsem nezůstal pozadu. Dosáhl jsem již dálky 44 m. Bohužel jsem nemohl oštěp tak plně cvičit, ježto mi nezbývalo času.

Skončil jsem roku 1943 jako dorostenec a nyní bude veliký skok mezi dospělé muže. Věřím pevně, že půjdu dál, neboť vím, že trpělivost a vytrvalost přinášejí růže.

SPRÁVNÍ KLUCI SE ČINÍ VŠUDE

KAČATA Z KLATOV.

Je sobota odpoledne, sluníčko [illegible] nelítostně pálí, horký [illegible] se chvěje, ale to vše, jak [illegible] nevadí skupince chlapců v [illegible] košilích, krátkých kalhotách a s odznakem KČT na levém [illegible]. S veselou písničkou po[illegible] rozpálenou ulicí a upřeně [illegible] před sebe. Jak by ne, tam [illegible] je les, chladivý stín, roz[illegible] tráva a bublající potůček, [illegible] cíl jejich pochodu. Chlapci [illegible] opálení, krátké vlasy [illegible] radiovka a na zádech [illegible] nebo chlebníky. Za[illegible] [illegible] ti hoši. Jsou ukáznění, [illegible] bezvadně vyřízené, [illegible] je radost se na ně po[illegible] proto blíže a vyzví[illegible] jejich vedoucím.

[illegible] zde jsou členi „Hnědé Jedničky". KČT v Klatovech [illegible] tři skupiny dorostu tu[illegible] odboru: Hnědou, Mod[illegible] a Zelenou „Jedničku". Do [illegible] nepřijímáme každého, [illegible] který se přihlásí. Nejdří[illegible] prokázat, že bezvadně na[illegible] čestnou službu mládeže [illegible] přijmout na jeden měsíc jen [illegible]. Pak se kamarádi, ve[illegible], vedoucí skupin a [illegible] zástupci sejdou a rozhodne, [illegible] chlapec bude přijat na [illegible]. Začátek naší práce ve sku[illegible] byl těžký, měli jsme jen [illegible]. Ale přišla besídka, na [illegible] ukázali, jak to v „Jed[illegible]" vypadá. Za několik dní se [illegible] šedesát chlapců, touží[illegible] po pravém kamarádství, ve [illegible] schůzkách a výletech. Kaž[illegible] dostane po čase nějakou [illegible], která odpovídá jejich [illegible] nebo povaze. Tak v Mod[illegible] „Jedničce" jest Kudrnáč, Can[illegible], Václavíček, Plavčík, Děde a [illegible] jiných. Hnědá „Jednička" [illegible] sebou Pluta, což není pes, [illegible] normální správný kluk. [illegible] se dostal ke své přezdívce? [illegible] byly skupinové závody, [illegible] kterých se běžela štafeta „po [illegible]" s klacíčkem v puse. Plu[illegible] byl první. Jak se postavil za [illegible], utřel si ruce o košili (deset [illegible]) a povídá: „Že běhám [illegible] Pluto, co?" Tak se našlo i pro [illegible] nové jméno. S těmi body je [illegible] každý hoch se snaží do[illegible] tak zv. „prvního stupně". [illegible] jen ten, který získá [illegible] bodů. Boduje se účast na [illegible], výletech, chování, mluvení, čistota, zkrátka — všechno, co se bodovat dá! Zatím ještě nemá „první stupeň" nikdo.

Každá skupina má dvakrát týdně schůzky, na kterých se učí poznávat přírodu, číst z mapy, značkovat, odhadovat vzdálenosti a mnoho a mnoho jiných věcí. Není zapomenuto ani na atletiku, kterou provádí vedoucí Ogar, ani na zpěv. Máme mezi sebou dokonce i skladatele, jehož písničky se líbily na besídce chlapcům a dospělým ze všeho nejlépe. Jest to — Vašek Neznámý! (Ne — jeho jméno neprozradíme! Už ho vidím, jak by přišel na schůzku a říkal: „Koukni, Ogare, už o mně píší i časopisy!")

Každou neděli jdou chlapci na výlet, někdy se jde i na dva až tři dny. A nyní — pst, je to ještě tajemství, nikdo nic neví — chystáme se do dělnické zotavovny do Újezdce, kde budeme svou besídku opakovat.

Co budeme dělat v létě? Och, máme na programu desitidenní tábor, noční cvičení, zkoušku první pomoci, zkoušku zdatnosti, pak musíme značkovat turistické stezky v celém okrese a — chceme se co nejlépe umístit na mistrovství mládeže! Je nás již 73, tak něco dokážeme.

Loučíme se a překvapeně hledíme na skupinku chlapců před námi. Celou tu dobu stáli v pozoru, ani se nepohnuli, ani nepromluvili!

Jiří Beneš.

Klatovští správní kluci mají i svůj vlastní pochod, z něhož 2 sloky vyjímáme:

Vesele hledíme,
růžově vidíme,
správní klucí jsou vždy veselí.
Celý svět se kol nás směje,
ať se děje co se děje,
správný kluk o úsměv se s vámi
rozdělí.

Hola hej, nemeškej,
pod naši vlajku spěj,
hola, hola, hola, hola rija hej,
do přírody pospěš s náma,
nesed' doma za kamnama,
hola hej,
vesele si s námi zazpívej.

Snímky: V. Haller, Plzeň.

Kamarádi ze Škodovky

Letos na jaře měli všichni chlapci — učňové z plzeňské Škodovky, velikou radost. V továrně byla zavedena Čestná služba mládeže. Vždycky jednou za dvě hodiny vyjde z brány závodu šik chlapců. Radostně vykračují a zpívají si do kroku. Na levém rameni modrého pracovního úboru se jim odrážejí bílé učňovské proužky. Jeden, dva nebo tři, podle toho, jak dlouho se hoch učí.

V čele svých kamarádů pochoduje učeň, jemuž instruktor předal pro dnešní hodinu vedení. Jak je na svůj úkol hrdý! Vykračuje napnutý jako strunka, aby byl opravdu nejlepším vzorem.

Hřiště je malý kousek cesty od továrny. Tam se teprve rozproudí život! Nástup, heslo, rozcvičení — dvouhodinka začíná. Při duchovní výchově hoši pozorně naslouchají vyprávění svého vedoucího. Dnes se právě dozvídají mnoho zajímavého o výcvikových táborech Kuratoria.

Potom výkon, hry a škoda, že dvouhodinka už končí! Zase v trojstupu pochodují všichni do továrny, pokračovat s novou chutí v práci.

Vl. Drahoš.

• NEJČILEJŠÍ SPOJKA.

Na obrázku vám tentokrát představujeme jednoho správného kluka z Prahy, 12letého kamaráda Mirona Černilovského, jinak příslušníka čestné služby mládeže a již i instruktora, který má za sebou několikeré školení. Kamarád Černilovský je na okrese Praha A ve vzorném roji starších chlapců a smí nosit čestný odznak naší mládeže — svatováclavskou orlici. Na pražském ústředí Kuratoria je jednou z nejčilejších spojek.

• SPRÁVNÍ KLUCI Z BRANDÝSA N. ORL.

V Brandýse n. O. konal se běh městem za účasti chlapců a děvčat z Čestné služby. Závod přilákal mnoho obecenstva, které se zájmem sledovalo jednotlivé skupiny mladých běžců. Na obr. vidíme jednoho z nejmladších nadšenců Jirku Špirka, jak se snaží, aby doběhl první s plným půllitrem vody. — V Brandýse jsou dva kroužky Správného kluka, které vzájemně spolupracují. Scházejí se pravidelně jednou v týdnu na kulturních večírcích poesie, hudby a zpěvu, jež vede instruktor Rudka Bříza. Hoši a dívky se zde seznamují s nejvýznačnějšími postavami uměleckého světa a připravují se na svá veřejná vystoupení. Jejich první besídku, věnovanou maminkám, navštívilo 250 diváků, kteří byli nadšeni výkonem 130 účinkujících.

Správný kluk,
časopis radostného mládí.
[illegible] Kuratorium pro výchovu [illegible] v Čechách a na Moravě. — [illegible] a rotač. tiskem Tiskových [illegible] Globus Brno, Veveří ul. 8. [illegible] každou druhou středu. — [illegible] Praha II., Senovážné nám. [illegible] 218-41. — Administrace [illegible] Veveří ul. 8, telefon 16.793. — [illegible] na půl roku K 6.50. Pošt. [illegible] 102.400. — Výhoda novin. [illegible] vin. led. pošt. a tel. [illegible] č. 144-80482-1943. — Časopis [illegible] u poštov. úřadu Brno 2.
[illegible] a odpovědný redaktor
František Smrček.

Píšeme - Kreslíme - Fotografujeme

MILI KAMARADI!

Stránka, nazvaná »Odměňujeme nejlepší z nejlepších«, má neočekávanou odezvu. Mnoho z vás mi již poslalo své příspěvky. Proto také jsem se rozhodl, že ji budu pokud možno otiskovat v každém čísle a pozměňuji ještě jiné své rozhodnutí. Odměním knihou ještě mimo obvyklý honorář vždy nejlepší příspěvek z jednoho čísla, který dostane od vás nejvíc hlasů. Tak z příspěvků v č. 11 dostal nejvíc, 78 hlasů příspěvek Viléma Slezáka z Holic u Olomouce. Kamaráda V. Slezáka odměňuji knihou. Na druhém místě s 65 hlasy je báseň »Heslo« od Otokara Brůny z Vys. Mýta. Stanovím nyní základní pravidla, která musí znát každý, kdo bude chtít zaslat na tuto stránku svůj příspěvek. Dopisy s příspěvky posíláte na adresu: Redakce Správného kluka, Praha II., Senovážné náměstí... Na dopis připíšete do levého rohu dolů slovo PŘISPĚVKY. Totéž slo... připíšete na každý příspěvek v pravém rohu nahoře. Na každém pří... spěvku uvedete zároveň své jméno, bydliště a svůj věk. Na každém... příspěvku! Dále upozorňuji, že budu přijímat příspěvky jenom od... kamarádů, kteří v dopise připíší, který z příspěvků se jim na této stránce v posledním čísle líbil nejvíce.

Posílejte mi povídky, básně, kresby, fotografie, zážitky ze života v Čestné službě mládeže, úvahy! Pište vždy jenom perem a po jedné straně papíru! Kreslete jen tuší a na čtvrtkovém papíře.

Nejvíce mě zajímají povídky, básně, kresby a fotografie ze života mládeže.

Každý, kdo najde na této stránce otištěný svůj příspěvek, dostane za odměnu honorář 50 K. Udávejte však přesné adresy, abych věděl, kam honorář posílat. Ten, kdo by do 14 dnů po otištění honorář ne... dostal, nechť se přihlásí a udá svou přesnou adresu!

S kamarádským pozdravem SPRÁVNÝ KLUK.

KDO CHCEŠ PRACOVAT, HLEDEJ AMERIKU KOLEM SEBE!

Začalo to před první světovou válkou. Moji dva strýcové, tehdy již statní hoši, zdraví jako jasany, před vraty rodného statku si usmyslili hledati své štěstí daleko od rodné země, v dálné Kanadě. Tato se v jejich myslích a plánech mohla přirovnávat pouze k ráji. Darmo je jejich otec, rozvážný můj dědeček, zrazoval. Jejich touha, podporovaná čtením divokých románů, je již již nesla na křídlech fantasie do dálek. Pevně stáli za svým rozhodnutím, že odjedou do Ameriky. Otec jim již nezbraňoval, vyplatil jim podíly na statku, rozloučil se s nimi a synové hurá do Hamburku na loď. Jakmile loď zvedla kotvy, neuvědomil si Bedřich i Jan, že naposled vidí břehy Evropy.

Život na statku šel dále ve svých kolejích a z Ameriky zprvu docházely dobré zprávy. Oba bratři obdrželi veliký kus panenské půdy, vláda určila lhůtu, ve které měla býti půda obdělána. Bratřím nastala nyní velká, ba i nadlidská práce — obdělati svěřený lán. O svých starostech psali domů málokdy, teprve od krajana Macháčka se dověděl dědeček o trampotách svých synů. Když syn Oldřich zběhl ze svého ranče, vydal se dědoušek do Kanady zachrániti alespoň něco. Když s ním loď vyjela z přístavu, vypukla světová válka.

Jakmile však dospěl do Kanady, zkušenou rukou počal říditi práce na synově farmě. Veliká láska, zkušenost a pracovitost českého sedláka slavila vítězství. Uspokojen odjížděl děd z Ameriky, aby snad již nikdy své syny nespatřil. Jeho častá slova jsou: „Kdo chceš pracovat, hledej Ameriku kolem sebe!"

Jan Pinc, Kročehlavy, Kladno, 15 r.

KAMARÁDE!

V každém volném čase
musíš stále pilně trénovat,
udržovat tělo v síle, kráse,
abys moh' se o vítězství rvát.

Až se zase v Praze sejdeme,
všichni na závodě největším,
tam si nejdříve řekneme,
jsi-li z nejlepších tím nejlepším.

M. Valášek, Ostravice č. 257, 15 let.

PRVNÍ U CÍLOVÉ PÁSKY.

„Přebory" — viselo to ve vzduchu, blížilo se to jako svátek. Hoši pilně trénovali. Kamarád vedoucí se zájmem pozoroval nadšení chlapců. Z těch vyrovnaných chlapců musí vybrat nejlepší. Jak, aby neublížil některému? Uspořádal závodění mezi chlapci. Běh 50 m, skok daleký, hod míčem. Běh vyhrál Přima Jareš, ve skoku byl druhý, v hodu pátý. Druhý a třetí se umístili Jára Nekolný a Míla Ředina.

Neděle. Na ověnčených vozech se sjížděla mládež. Hlediště se plnilo. Na hřišti se rozvíjel pořad. — Při hudbě cvičila děvčata gymnastiku. Konečně pořad chlapců od 12 do 14 let.

Megafon hlásil: „Všichni vybraní chlapci na běh 50 m,

Kresba: 11letý J. Buchta, Šlapanice u Brna, Hybešova 14.

nechť se dostaví ke startu!" — Přima se octl na hřišti. U startu chlapců přibývalo. S těmi všemi má závodit? Megafon přetrhl jeho myšlenky:

„Závodí asi 200 chlapců do čtrnácti let, bude to namáhavé zápolení, neboť bude vybojováno ihned finale." Přima se snažil vmísit do houfu chlapců, když jej někdo vzal za rameno, otočil se a spatřil usměvavou tvář kamaráda vedoucího, který mu domlouval: „Neboj se Přímo nedáš se, zastupuješ nás v běhu. Potom přijď na skok do dálky." — Nesmím se dát, řekl si to pevně, ale jakmile zavadil pohledem o daleko větší chlapce, než byl sám, ztrácel naději.

Dalších šest ... Ještě chvíli čekal Přima než přišel na řadu. Obecenstvo sledovalo napjatě boj, kdo zvítězí? Přima se skláněl nad bílou čarou, nedíval se na strany, viděl jen cílovou pásku. „Připravení, pozor, teď!"

Šest chlapců vylétlo jako šipky, nohy se míhaly, vířily prach, těla pracovala k největším výkonům. Přima měl dobrý start, neslyšel povzbuzování diváků, letěl jako šíp, aby první ucítil cílovou pásku na krku. Nevěděl, že běží s favoritem závodu — první o desetinu vteřiny.

Vítězní závodníci nechť se dostaví ke startu. Jen malý oddech a znovu se sklání Přima u startu, praporek padá, Přima letí, musí — nohy se míhají — cíl — první! Časoměřiči klapají. — Dlouhý oddech. Přima je šťasten, necítí únavu. Jde skákat. Skáče málo, namáhá se, ale skáče stále míň. — V hodu míčkem neobstál. Uchýlil se do davu diváků a pozoruje další závody. Do šumu a hluku zazní hlas z megafonu. „Z chlapců mladších čtrnácti let se jako první umístil Jiří Černý, běh 50 m 7.1 vt., skok daleký 4.24 m, hod míčkem 62 m. Druhý Stanislav Čábela, běh 7.2, skok 4.15, hod 57 m. Jako třetí — — — Jako desátý se umístil velmi mladý hoch Přemysl Jareš časem běh 7.1, skok do dálky 3.70, hod míčkem 45 m.

Nechť se těchto 10 chlapců odebéře k mikrofonu." Přímu hřála ještě dlouho slova okresního pověřence, kde mu při předání diplomu sdělil slova uznání a chvály.

Jiří Pehe, Rostoklady č. 52, 16 let.

NÁŠ ATLET.

Jirka chodí do gymnasia. Měl zcela zvláštní povahu. Byl věčně vážný, zasmušilý, nic jej nepřimělo k smíchu. Kamarádů neměl, každý se mu vyhýbal. Školu navštěvoval nepravidelně a mnoho se neučil. Nebylo mu ani 16 let, když se od starších spolužáků naučil kouřit. Působilo to zhoubně na jeho zdraví. Jeho tělo, nevypěstěné sportem, nemohlo již déle odolávat. Jirka onemocněl na těžký zápal plic.

Bylo to v době, kdy v našem městě začala Čestná služba mládeže. Chlapec ležel přes dva měsíce. Toužebně očekával své spolužáky, kteří jej přišli ze soucitu několikrát navštívit. S nadšením mu vykládali o činnosti Kuratoria. V těchto dnech se počala Jiřího povaha měniti. Umínil si, že od nynějška bude žíti správným, zdravým životem.

Po svém uzdravení počal Jirka chodit do služby mládeže. Myslím, že se mu tam velmi zalíbilo, mezi tolika kamarády. S lepším školním prospěchem rozvíjel i svou sportovní činnost. Přestal kouřit, a dnes je z něho opravdu správný kluk. Ve škole patří nyní mezi nejlepší žáky, a u nás ve službě mezi nejlepší atlety. Při nedávném Dnu mládeže ukázal, že odváž... né srdce a pevná mysl v životě mnoho dokáže.

J. Ziegler, Místek u Frýdku, Hindenburgova 47.

ČESTNÁ SLUŽBA MLÁDEŽE.

Přesně v určené hodině ... čební dává rojný povely a ... ďuje svůj roj. „Pozor" ... dodává „napravo vyřiď!". ... ní přichází vedoucí a rojný ... hlásí: „Kamaráde, roj v plném počtu 15 hochů nastoupil." Vedoucí praví: „Děkuji. Roji, na můj povel, pozor! Zleva dopředu va odpočítati na prvého a druhého teď." Hoši počítají ... prvého a druhého, tak jak ... vedoucí poručil. Již dopočítali. Nyní opět vedoucí praví: „Vp... vo v bok; první dva hoši si ... stoupnout asi deset metrů ... tud a obě mužstva budou ... dit v běhu a vebloudí ... Každé mužstvo musí oběhnout jednoho z chlapců." — Teď ve... doucí dělá startovní čáru. „T... hoši, připravte se, pozor, teď!" Hoši vyběhli. Je to rovnocenný boj. Obě mužstva se bijí ... těsně, že to ani vůbec není ... dět, kdo vyhrává. Nyní již ... bíhají poslední hoši. - Jeden ... uklouzl a upadl, ale již běž... jen těsně prohrál o zlomek ... řiny. Takto hra několikrát ... kračovala a i jiné se mísily. ... konec zazní píšťalka vedoucího a hoši již nastupují. Čestná služba mládeže končí a ještě vedoucí říká, které družstvo kolik ... lo bodů a pak: Vůdci a ... zdar! — Takto asi vypadá Čestná služba mládeže.

V. Formánek, Kročehlavy...

Klukovský zápas.
Snímek O. Líska, Hr. Králové.

Kroužky Správného kluka

PROGRAM PŘÍŠTÍ SCHŮZKY.

Své schůzky a vycházky vyplníme přípravou na zkoušky. Dodržujte proto pečlivě stanovený program. Vedoucí, chtějí-li, aby jejich kroužek ve zkouškách obstál, musí se na každou schůzku i vycházku nebo cvičení řádně připravit!

Schůzka.

Začínejte přesně — na nikoho se nečeká! Přijde-li již výjimečně někdo pozdě, musí se vedoucímu v pozoru omluvit. Pozdrav a zahájení heslem: „Překážky a nepříjemné věci jsou dobře k tomu, abychom je překonali. Kdo ustoupí před bojem, je zbabělec; kdo skloní hlavu před překážkou, nebude se moci zvát mužem."

1. Přečtěte si na straně 1 „Desatero správných kluků" a vysvětlete si vlastními slovy význam každého odstavce. Uveďte si příklady z denního života, jimiž byste ukázali, jak by jednal správný chlapec ve smyslu Desatera kluků. Každý si Desatero opíše do svého poznámkového deníčku, který nosí na každý podnik kroužku. Do příští schůzky se nejlepší hoši naučí zpaměti, aby při zkouškách je dovedli pěkně zpaměti říci a vysvětliti vlastními slovy.

2. Vedoucí vyloží, co je znak Kuratoria a jaký je jeho smysl. Nevíte-li to dobře sami, zeptejte se svého vedoucího ve službě. Všichni si jej do příští schůzky zaznamenají do svých poznámek.

3. Hra: Vedoucí nebo dobrý vypravěč z hochů vypráví příběhy jednoho nebo několika chlapců, které si může libovolně vymyslet. Ostatní hoši si mezi sebou rozdělí všechny body Desatera kluků tak, že každý bude hlídat jeden nebo dva odstavce. Jakmile vypravěčem popisované příhody odporují pravidlům v Desateru, musí hráč, který hlídá příslušný bod Desatera, vyskočit a říci číslo věty, proti níž se vypravěčův chlapec prohřešil. Kdo zapomene ohlásit své číslo, připočte si jeden černý bod. Kdo jich má nejméně, vyhrává.

4. Zpěv: Zazpívejte si píseň, kterou jste se naučili naposled ve službě. K ní si přidejte „Černá vlnka na bílém beránku".

5. Rukodělné práce: Šipky na házení. Válečky měkkého, nesukovitého dřeva, dlouhé asi 25 cm, v průměru asi 3 cm ořežte a orašplujte do tvaru podle obrázku. Vpředu zasaďte hřebík, jehož hlavičku po opatrném zaražení kleštěmi uštípněte. Dozadu nalepte tři pera, která získáte rozříznutím jednoho na půlky. S těmito šipkami smíte házet jen proti dřevěnému nebo slaměnému terči, na terč, který upevníte na svislou stráň, aby šipka nemohla zalétnout někam přes terč, mine-li se cíle. Pozor, abyste někoho nezranili! Materiál a nástroje si předem připravte a vezměte na schůzku.

6. Hra: Posunování prstenu. Kroužek od záclon nebo prsten navlecte na delší provaz, který pak svážete. Hráči sedí v kruhu, drží oběma rukama provaz a podávají si prsten. Jeden hráč uvnitř kruhu se snaží u některého prsten chytit. Chycený jde do středu.

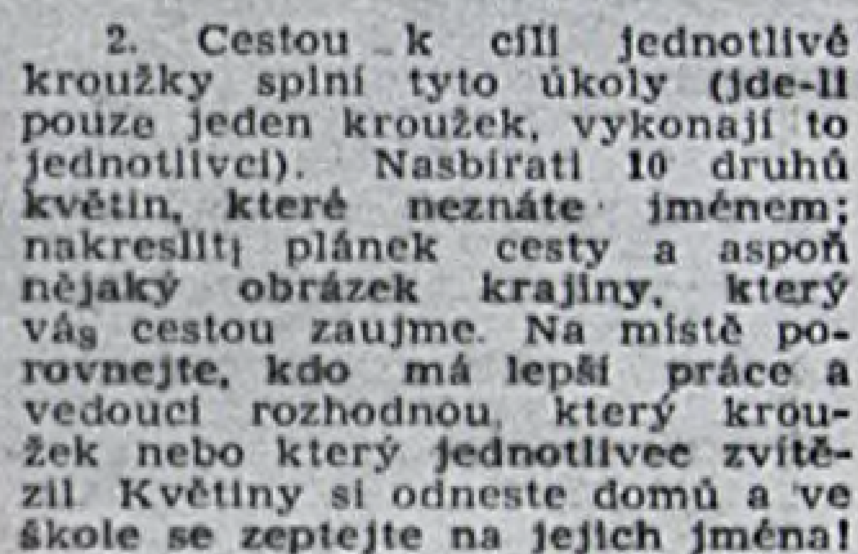
7. Píseň: Zakukala žežulička.

8. Zakončení heslem a pozdravem.

Jste-li v přírodě, zkuste si pět minut pořadových a vrh kamenem na cíl nebo do dálky o mistra kroužku. Vítězí, kdo má nejvíce zásahů, nebo kdo hodí nejdále.

VÝLET:

1. Tentokrát se již můžete vypravit na celý den. Domluvte se předem s jinými kroužky a stanovte si společný cíl výletu, na němž se všichni sejdete. Má to býti blízko lesa nebo přímo v lese kde je nevyužívaný trávník nebo nějaká planinka, která může sloužit jako hřiště.

2. Cestou k cíli jednotlivé kroužky splní tyto úkoly (jde-li pouze jeden kroužek, vykonají to jednotlivci). Nasbírati 10 druhů květin, které neznáte jménem; nakresliti plánek cesty a aspoň nějaký obrázek krajiny, který vás cestou zaujme. Na místě porovnejte, kdo má lepší práce a vedoucí rozhodnou, který kroužek nebo který jednotlivec zvítězil. Květiny si odneste domů a ve škole se zeptejte na jejich jména!

3. Na místě: odpočinek, jídlo. (Neznečišťujte tábořiště!) — 20 minut pořadových cvičení: Jeden vedoucí velí, ostatní cvičí (Povely jsou: Pozor, vlevo bok, vpravo bok, čelem vzad, pochodem vchod, zastavit stát, pohov, rozchod, v řad nastoupit.) Vedoucí kroužků se střídají ve velení. — Lehká atletika: všichni hoši — jen v trenkách: mírný klus, rozcvičení jako ve službě, přeskoky přes živé kozy. Velký závod mezi kroužky v hodu míčkem nebo kamenem do dálky a na cíl. Háže jeden po druhém. Místo dopadu označte zabodnutým kolíkem s číslem závodníka. Pásmem změřte výkony a určete pořadí vítězů. Každý má šest hodů, z nichž nejlepší se mu počítá. Pořadí prvých tří lze určiti bez měření. — Příprava na oběd, povinný polední klid.

Odpoledne: Velká hra: Přenášení zprávy. Kolem tábořiště řetěz strážců. Menší část hráčů — kurýři — se snaží přenést přes hlídky písemnou zprávu. Kurýři mají na paži lehce připevněný šátek nebo pásku z papíru. Stržením pásky jsou zajati a nesmějí dále hráti. — Odchod domů v sevřeném útvaru za zpěvu pochodových písní. Snímek Kuratorium.

Zápisník vedoucího

Dobrý vedoucí nespoléhá jenom na svoji paměť, nýbrž vede si přesné záznamy.

Jako zápisník poslouží nejlépe deníček osmerkového formátu v pružných deskách, abys jej mohl strčit do kapsy. Musí být s listy se čtverečkovaným papírem. Linkovaný není výhodný. Zápisník nosíš neustále při sobě. Na první stranu zápisníku si vepiš číslo a jméno kroužku, den jeho založení a kdo se zúčastnil jeho zakládání.

Na druhou stranu si vepiš jména všech členů kroužku nebo jednotky. Na zbývající část druhé a na celou třetí stranu si k jednotlivým jménům do sloupců vepiš: Den a rok narození, ulici a číslo domu (bytu), přezdívku, den přijetí, svěřené funkce v kroužku nebo ve službě.

Na čtvrtou a šestou stranu vepiš opět celý seznam a nalinkuj si několik svislých sloupců, pokračujících i na straně páté vpravo. Nahoru nadepiš »zkoušky«. Tam budeš zaznamenávat složené zkoušky, které budou vyhlášeny v našem časopise.

Na osmou stranu znovu všechna jména a nalinkuj dvanáct svislých sloupců po obou stranách. Sloupce označ římskými číslicemi I. až XII. Budeš do nich zaznamenávat pravidelně vybírané příspěvky, které každý člen měsíčně zaplatí podle vzájemné dohody. Příspěvky tvoří základ společné pokladny kroužku, z níž se hradí různá drobná vydání kroužku.

Na stranu 10. až 11.: Seznam členů s nadpisem: Pokuty. Tam budeš postupně zapisovat malé pořádkové a podobné pokuty, které jste se snad rozhodli vybírat.

Na stranu 12. až 13. zavedeš záznamy o všech příjmech a vydáních kroužku. Každý haléř, který pro kroužek čestně získáte, zaznamenáš na levou stranu. Každé — i nejmenší vydání — zapíšeš do sloupce na stranu pravou. Vždy musí být uvedeno, od koho a za co jste peníze získali anebo za co byly vydány. Na vydání musíte mít vždy stvrzenku, potvrzenou příjemcem peněz.

Na stranu 14. a 15. si zapiš věci, které jsou majetkem kroužku nebo které byly do užívání propůjčeny. Musíš stále vědět, kde se každá věc nalézá nebo komu byla půjčena.

Na straně 16. vepiš seznam hochů a na obě strany nalinkuj svislé sloupce. Do jejich záhlaví napíšeš datum každého podniku, který společně provedete. Do příslušného okénka vždy zaznamenáš svislou čárkou účast, vodorovnou neúčast, křížkem omluvenou neúčast.

Pak asi čtyři strany vynechej a na další postupně zaznamenávej stručně, telegrafickým slohem, průběh každého podniku kroužku přímo na místě. (Program, který máš provésti, si vepiš krátkými poznámkami předem a po provedení doplň, co bylo z toho opravdu uskutečněno a s jakým úspěchem, komu jsi co uložil, co se má dělat, na čem jste se dohodli atd.) Nad každý záznam si napiš datum a název podniku (schůzka, výlet, besídka a pod.).

S druhého konce zápisníku si na první listy poznamenej národní písně, které již dovedete zpívat. Za nimi 2 až 3 listy volné a na další si do sloupce pod sebou napiš názvy her, které již znáte nebo o nichž se dovíš od kamarádů, z časopisů a pod. Piš je ve dvou sloupcích: V levém hry, které se hodí do klubovny, v pravém hry na hřišti a v přírodě. Usnadníš si hledání. Hry, které jste již hráli, si zaškrtni a poznamenej si k ní, jak se zdařila nebo jaké jsi zjistil nedostatky. Snaž se, aby tento tvůj zásobník pěkných písní a her byl co největší; musíš jej proto neustále doplňovat.

Takto vedený zápisník ti uspoří mnoho času a zachrání mnoho tvých zkušeností a dobrých nápadů.

J. Navrátil

VÝZVA KROUŽKŮM! KSK 1643 „Strážci Vysočiny". Jarošov, vedoucí V. J. Novák, Jarošov 90 u Litomyšle, nám píše: „V čísle 6. SK začal vycházet návod na loutkové divadlo. Jistě jste si mnozí přáli být majiteli takového divadélka. Možná, že někdo dal ve schůzce návrh, aby si kroužek takové divadélko udělal. A tady to začalo — i skončilo. Kamarádi vám vyprávěli o těžkostech, s kterými byste se setkali: kde hrát, co hrát, jak to uskutečnit? — Nejprve musíte mít loutky a divadélko a potom již vše půjde. Není náhodou u vás na vesnici loutkové divadlo? Což kdybyste požádali jeho majitele, aby vám dovolil dát divadélko do provozu? Poraďte se s kamarádem z Čestné služby mládeže nebo se svým učitelem. Jistě pomohou! — Náš kroužek sehrál již asi 30 loutkových představení. Máme loutkářskou knihovničku s více než 100 loutkovými hrami. Sdělíte-li nám kolik máte loutek a jaké dekorace, vybereme vám vhodné hry a půjčíme vám je zašlete-li obálku se známkou a adresou. Zdá se vám snad divné, že mluvíme o loutkařině teď, když je skoro léto a domníváte se, že by tato činnost byla vhodnější v zimě. To by byl ale omyl! Můžete hrát loutkové divadlo v přírodě. Odpadne vám starost při hledání místnosti. Úspěch vám můžeme z vlastních zkušeností zaručit."

Čtenáři, dávejte pozor!

Správný kluk vyjde u příležitosti »Letních her mládeže« celkem dvakrát — č. 13. za týden a č. 14. za čtrnáct dní. Ke konci července nevyjde! 15. číslo pak vyjde zase ve středu 6. srpna a další čísla pak budou vycházet dále každou druhou středu.

Pojedete-li někam na prázdniny, zařiďte si, aby váš dodavatel »Správného kluka« pro vás časopis schovával nebo aby jej posílal za vámi. Chodí-li vám časopis domů, pak ať jej za vámi posílají vaši rodiče. Redakci nebo administraci nepište zbytečně! Nepřetěžujte poštu! Hádanky a kreslený seriál zařadíme v příštím čísle!

Armáda pochoduje se žaludkem

V této válce je neobyčejně pečováno o vše, co souvisí se stravou německého vojáka. Při výživě bylo dbáno hned od počátku vědeckých výzkumů. Mladým lidem, jejichž těla byla ještě ve vývinu a jež potřebovala sílu pro nezvykle těžkou službu, bylo nutno dáti vydatnou stravu, zhotovenou podle možnosti z tuzemských surovin.

● Tak bylo pro polního vojína stanoveno: 115—125 g bílkovin, 100—110 g tuků a 600 g uhlohydrátů = 3600 až 4000 kalorií.

Tyto údaje jsou vypočteny podle nejnovějšího stavu nauky o kaloriích a na základě studií výživy cizích vojsk. Strava amerického vojáka obsahuje sice více kalorií, anglický voják dostane více bílkovin ve větším množství masa, ale značně méně uhlohydrátů, ale v podstatě je obsah kalorií stejný jako v německé výživě.

● Brambory, ječmen a cukr — tvoří základ výživy. Cílem výživy není naplnit vojákům žaludky, ale správně a vydatně je živit. Tělu musí být poskytnuto vše potřebné a v dostatečném množství. Jídlo však musí také chutnat a především obsahovat důležité vitaminy. A právě vitaminům věnovalo velitelství branné moci zvláštní pozornost. Dostatek vitaminů zajišťují vždy rajský protlak, zvláště velké množství brambor a jen na 80% vymletý chléb.

● Stále častěji je zařazována do stravy vojáků ryba jako výživné a lehké jídlo.

Je přísně dbáno, aby v konservách, které jsou nepostradatelné, neklesl konservováním obsah vitaminů. Brambory a zelenina se podle moderního postupu nejprve pomalu suší a pak lisují. Konservami se ušetří místo, jež je zapotřebí pro ostatní, zejména čerstvé potraviny. To platí také pro chléb „Knäcke", který obsahuje 100% všech obilních složek. A k tomu se zhotovuje další řada potravin: Čokoláda s obsahem koly, jež vzpružuje. Syntetická kyselina citronová, z níž si může každý sám připravit nápoj. K večeřím, jež jsou obyčejně složeny ze salámu, slaniny, rybích konserv, marmelád

a j., se podává nově zhotovený tavený sýr.

● Letci a motorisované skupiny potřebují často vydatnou a rychle pohotovou stravu. Dostávají konservy, obsahující hotové a míchané jídlo, nebo salám na způsob „Pemicanu", kterého používal již Nansen na svých severských expedicích, který je však zlepšen ještě podle dnešní potravinářské chemie. Potraviny a kuchyňské nářadí jsou však pouze jako hlína v rukou umělcových. Co se z materiálu zhotoví, záleží jen na umění ku-

chaře. Špatné jídlo je většinou podmíněno nedostatečnými znalostmi personálu. A proto se postaralo velitelství branné moci, aby bylo všechno předem důkladně vyzkoušeno ve zvláštní zkušební kuchyni.

Vojenská učebná kuchyně v Mnichově a učebné kuchyně u jednotlivých divisí pořádají stálé kursy.

● Roku 1938 bylo vyučeno tisíce a tisíce kuchařů, jimž neustále pomáhá ve všech otázkách velké množství jídelních lístků, seznamy vitaminů, nové použití koření atd.

Kresby podle Signalu

